

Utorak, 26. septembar 2006.

Svedok Rade Danilović

Otvorena sednica

Optuženi Radić i Šljivančanin su pristupili Sudu

Početak u 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Koliko sam shvatio gospodine Vasiću, izgleda da imamo neprijatnih vesti?

ADVOKAT VASIĆ: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Nažalost, časni Sude, imamo neprijatnih vesti. Juče smo razgovarali o zdravstvenom stanju mog klijenta. I mislim da informacije koje su vam juče prosleđene, nisu u potpunosti tačne i kompletne. Ja sam sinoć imao priliku da se sretnem s mojim klijentom, da odem u "bolnicu Bronovo" i mogu reći da on nije imao zakazan nikakav redovni pregled, niti bilo kakvo ispitivanje. To mi je on lično rekao. A o drugim detaljima koje mi je on lično saopštio, ako bih mogao to da iznesem na privatnoj sednici, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Prešli smo na otvorenu sednicu, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Vasiću. Shvatili smo od vas da vašem klijentu danas predstoje dopunska ispitivanja u bolnici *Bronovo*. Mi ćemo sa zabrinutošću i sa nestrpljenjem očekivati rezultate tih pregleda. A u međuvremenu, vaš klijent je pristao da se nastavi sa postupkom u njegovom odsustvu. Da. Hvala vam lepo na tome. Sada molim da se uvede svedok.

(svedok ulazi u Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Dobro jutro, gospodine. Želim da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste pročitali na početku vašeg svedočenja. Ona je i dalje na snazi. Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ - NASTAVAK

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Daniloviću.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Evo, sada ćemo nastaviti sa ispitivanjem gde smo juče stali.

ADVOKAT VASIĆ: I zamolio bih da nam se zato na ekran stavi dokument sa 65ter liste Odbrane koji nosi broj 1D 07 a ERN broj je 0D00-0511. To je izveštaj o ranjavanju komandanta TO Vukovar, o kom smo juče počeli da razgovaramo, pa smo zbog isteka radnog vremena prekinuli.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: On se inače... ovaj dokument se inače nalazi u setu dokumenata, šesti po redu pod brojem 7, u setu dokumenata koje sam juče podelio.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, imam ga i na monitoru...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Evo ga i na monitoru.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi samo, u kom svojstvu je potpukovnik Vojnović obavestio komandu Prve vojne oblasti o ranjavanju komandanta TO Vukovar, ovom prilikom?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja pretpostavljam, pošto je to u zoni... odnosno kao komandant grada Vukovara, da je bio dužan da o ovome teškom incidentu izvesti pretpostavljenu komandu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim vas, pročitajte nam samo prvu rečenicu iz ovog izveštaja?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: "Dana 4. dvanaestog 1991. godine u objektu 'Velepromet' u Vukovaru, gde je stacioniran TO Vukovara...", Teritorijalna odbrana, malo je ovo... nije baš korektno napisano "...prilikom polaska na službeni zadatak u Šid, komandant TO Vukovara Miroljub Vujović ranjen je od strane ličnog pratioca Čović Gorana..."

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, gospodine Daniloviću. Ne treba nam dalje...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno. Tekst... ja ću predložiti da ovaj dokument bude uveden...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Samo ovde trebalo je da... da stoji komandant štaba TO Vukovara. Malo je... nije formulisano onako kako treba.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Mene nešto drugo interesuje. Ovde kaže da je dakle štab, kako vi kažete, štab TO Vukovar stacioniran u "Velepromet"-u u Vukovaru. Je li vam je poznata ova činjenica?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, jeste, jeste... Jeste, jeste. U "Velepromet"-u je bio smešten štab Teritorijalne odbrane i između ostalih aktivnosti, tu je bilo.... sva ona lica... koja je trebalo identifikovati, oni su upućivani u štab TO, u

"Velepromet", obzirom da ih ovi iz štaba, kao meštane, poznaju. Mislim, to mi je poznato, između ostalog i najviše i zbog toga.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja bih predložio da ovaj dokument bude uvršten u dokazne predmete?

SUDIJA PARKER: To će biti usvojeno.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 781.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala lepo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Juče smo govorili o naređenju komandanta 80. motorizovane brigade da se komanda jedinice premesti u kasarnu, i o tome kakav ste vi zadatak imali u tom pravcu.

ADVOKAT VASIĆ: Ja bih zamolio da nam se sada stavi na ekran dokazni predmet 444? Hvala lepo. Ako možemo samo da uvećamo prvi deo?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Daniloviću, ovaj dokument nemate u ovom setu koji...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, vidim...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: ...gledate, nego samo...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: ...nema ga...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: ...na ekranu ispred vas.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim vas, pogledajte ovo naređenje i pročitajte nam zaglavlje ovog naređenja. Šta zapravo ovo naređenje predstavlja?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ovo...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo da se završi prevod. Polako.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ovo je naređenje komande 80. motorizovane brigade od 22. jedanaestog 1991. godine, koje reguliše pitanja uspostave vojne vlasti i bezbednosne zaštite jedinica i komandi u gradu Vukovaru i široj okolini, odnosno, u zoni odgovornosti 80. motorizovane brigade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Budite ljubazni pa nam sada pročitajte prvi stav ovog naređenja?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: U prvoj tački ovog naređenja, naređuje se znači: "Izvršiti premeštanje jedinica u kasarnu u Vukovaru. I to: 80. četu vojne policije, 80 četu veze, 80.vod ABHO i 80. komandu stana, kao i komandu brigade, dana 22. jedanaestog 1991. godine. Organizovati smeštaj ljudstva i organizovati službu dežurstva i obezbeđenja kasarne, u uslovima stalne pripravnosti od napada na vojne i ostale objekte od posebnog značaja za organizaciju i funkcionisanje vojne vlasti". To je kompletan sadržaj ove prve tačke ovog naređenja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li, pored ovog premeštaja komande brigade 22. jedanaestog u kasarnu u Vukovaru, ovaj drugi deo obezbeđenja, da li je to u vezi sa onim upozorenjima o kojima ste nam juče govorili, o napadima na komande pojedinih jedinica koje su ostale bez zaštite i gde je bilo čak i ubijenih pripadnika vojske od strane zaostalih snaga ZNG i MUP-a?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sećam, a mislim da se dobro sećam, između 15. i 18. novembra jedna kompletna komanda, odnosno komanda jedne jedinice je masakrirana zbog toga što nije bila obezbeđena. Takođe se sećam da je negde do 6. ili 7. decembra bilo izvlačenje pripadnika Zbora narodne garde i MUP-a Hrvatske iz pojedinih tajnih objekata i skloništa, a znamo da je grad Vukovar imao mnogo tih podzemnih, kako bi mi rekli, katakombi, gde su se oni skrivali. I bila je permanentna opasnost da bude ovaj, neka od jedinica ili komandi, kao i stanovništvo koje je istina, bilo malobrojno u gradu, moglo je biti ugroženo. I zbog toga su ove mere naređene, a na osnovu naređenja komande Prve vojne oblasti i komande Operativne grupe Jug, koja su bila u to vreme na snazi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: O odnosima sa ovim jedinicama, znači sa Prvom vojnom oblašću i komandom OG Jug ste nam juče malo više govorili. Možda ćemo se na to i vratiti pri kraju ovog naređenja. A da sad pogledamo tačku 2, molim vas. To je odnos sa štabom TO. Pročitajte molim vas tačku 2?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Tačka 2 ovog naređenja glasi znači: "Štab Teritorijalne odbrane Vukovar u saradnji sa komandom 80. motorizovane brigade, organizovaće uspostavu i organizaciju funkcionisanja vlasti u mesnim zajednicama, organizovati stanice milicije, regulisati način kretanja stanovništva koje se vraća u grad i obavezu... i obaveznu..."

SUDIJA PARKER: Oprostite, samo malo.

TUŽILAC MOORE: Oprostite što prekidam mog uvaženog kolegu, časni Sude, ali mi nastojimo da dobijemo taj dokument na engleskom. Međutim mi uopšte nemamo elektronsku verziju na engleskom. Imamo samo na BHS-u. Ja ne znam zašto je to tako, jer očigledno je da Sud to ima na engleskom jeziku. A kada pogledam elektronski sistem Suda (E-Court practice direction) dobijam dokument samo na BHS-u.

ADVOKAT VASIĆ: Mogu ja da pomognem možda časni Sude. Imam referencu ERN 0D0539... 0D00-0539. To je prevod na engleski.

SUDIJA PARKER: Izgleda da je problem rešen gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala najbolje. Možemo da nastavimo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Daniloviću, molim vas pročitajte ponovo ovaj drugi stav. Polako, kao što ste ga pročitali i malopre.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Dobro. Znači druga tačka: "Štab Teritorijalne odbrane Vukovar u saradnji sa komandom 80. motorizovane brigade, organizovaće uspostavu i organizaciju funkcionisanja vlasti u mesnim zajednicama; organizovati stanice milicije; regulisati način kretanja stanovništva koje se vraća u grad, i obaveznu identifikaciju u prihvatnom centru *Veleprometa*". To je kompletan sadržaj ove druge tačke ovog naređenja komande 80. motorizovane brigade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada govorimo o ovoj obaveznoj identifikaciji u centru "Veleprometa", da li je to ona identifikacija o kojoj ste nam govorili malopre, kada smo pominjali ovo naređenje o ranjavanju Miroljuba Vujovića, komandanta TO?
SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, upravo baš... upravo baš tako. Da, da. To je to. To je to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Molim vas, pročitajte tačku 3 ovog naređenja?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Tačka 3: "Štab Teritorijalne odbrane Vukovar razmestiti na pogodni... pogodnijoj lokaciji i u blizini kasarne u Vukovaru, a po odluci komandanta Vujović Miroljuba".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ovde piše "komandanta Miroljuba Vujovića". Da li nam možete reći na šta se mislilo kad piše? Ne piše komandanta čega?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Komandanta štaba Teritorijalne odbrane Vukovar. Ja pretpostavljam da je to to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Sada budite ljubazni pa nam pročitajte tačku 5?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Tačka 5 ovog naređenja glasi: "Štab Teritorijalne odbrane Vukovar, u saradnji sa komandom 80. motorizovane brigade, sprečiće sve oblike krađe i zloupotrebe prisvajanja u gradu Vukovaru i okolnim selima".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći, kakvi su odnosi bili između štaba Teritorijalne odbrane Vukovar i komande 80. brigade, imajući u vidu da ovde piše da rade na istom zadatku, a piše "u saradnji"? Kakva je to saradnja i kako je tekla ta... taj rad na... na zadacima koje su... koji su tada obavljani u Vukovaru?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Štab Teritorijalne odbrane Vukovar nije bio u ovom vojničkom smislu, nije bio prepočinjen komandi 80. motorizovane brigade. Zato i stoji ovde "u saradnji". Znači, saradnja je bila dvosmjerna, između komande 80. motorizovane brigade i štaba Teritorijalne odbrane Vukovara. Znači, bila je dvosmerna saradnja. A odnosila se na ove zadatke koji proističu iz ovog naređenja i drugih akata koji... koja su propisivala pojedine zadatke, obaveze i nadležnosti. I dobro se sećam da je najčešće komandant brigade po toj, kako da kažem, liniji komandanata odlazio i koordinirao je određene zadatke sa ovim štabom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, gospodine Daniloviću. Molim vas, sada nam pročitajte tačku 7 ovog naređenja?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Tačka 7 ovog naređenja glasi: "Neophodnu koordinaciju sanacije bojišta, regulisaće komanda Operativne grupe Jug, u saradnji sa komandom 80. motorizovane brigade, i štabom Teritorijalne odbrane Vukovar".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I ovde se pominje reč "saradnja". Da li nam možete takođe objasniti kakve su relacije između OG Jug, 80. brigade i štaba TO Vukovar u ovom trenutku - po pitanju asanacije, s obzirom... s obzirom da se radi o saradnji?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ovde se... iz ovog naređenja je očigledno da je komanda Operativne grupe Jug nadležna za asanaciju bojišta, a da u realizaciji

tog zadatka saraduje znači komanda 80. motorizovane brigade i štab Teritorijalne odbrane Vukovar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je to bilo posle primopredaje dužnosti, s obzirom da se radi o saradnji, a ne o prepočinjavanju, to jest 80. motorizovane brigade Operativnoj grupi Jug?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja pretpostavljam...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ovde piše "saradnja"?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja pretpostavljam da je ovo nekako bilo baš na tom preseku kad je... kad je ovaj, komanda brigade izašla iz sastava Operativne grupe Jug, zato i stoji u naređenju da je saradnja. Inače bi, ovaj... komanda Operativne grupe Jug naređivala, a ne bi... ne bi bio oblik saradnje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam.

ADVOKAT VASIĆ: Neće nam više biti potreban ovaj dokazni predmet.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih sad zamolio da se na trenutak osvrnemo na ove daljnje događaje. Da li znate, da li je početkom decembra u Vukovaru oformljen neki civilni organ vlasti? Da li ste upoznati s tim?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja... ja kol'ko se sećam ovaj... da je oformljen, mislim da je Babić, kako li se zvao, da je bio predsednik Izvršnog veća, ili... ili tako nešto. Ali ne mogu baš 100 posto da tvrdim, ali znam da je... da je ovaj počelo konstituisanje civilne vlasti i da su... da je komanda i Prve vojne oblasti činila napore da to pomogne i dolaskom određenog broja oficira iz Beograda. E sad, tačan datum konstituisanja civilne vlasti, ja se zaista, zaista se ne sećam. Dosta je davno bilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. O tome ste isto juče nešto govorili. Ne treba nam tačan datum ako se ne sećate. Ja bih sad se na trenutak vratio na onaj zadatak koji ste vi imali 18. jedanaestog, znači kao komandant ovog sabirnog centra logora "Ovčara", logora ratnih zarobljenika koji su dovedeni sa Mitnice.

ADVOKAT VASIĆ: I zamolio bih da nam se pokaže dokazni predmet 342? I to stranica 48 i 49. Ovo je dokument koji je ovde uveden kao dokaz, radna beležnica kapetana Vezmarovića, komandira čete vojne policije 80. motorizovane brigade. Ja bih sad zamolio samo ove stranice 48 i 49? Da, hvala vam. Samo...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Daniloviću, sa desne strane ovog lista papira je spisak, koji počinje sa Karaulom Pilipom pa tako dalje.

ADVOKAT VASIĆ: I kad pogledamo sledeće stanice, ako... ako bi mogli samo još jednu da pogledamo ili dve, znači 50... 51, 52 i 53?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je spisak za koga kapetan Vezmarević tvrdi da je on napravio spisak zarobljenih pripadnika MUP-a i ZNG koji su dovedeni sa Mitnice i koji su čuvani 18. i do 19. prepodneva u farmi "Ovčara". Da li vam je poznato da je pravljnjen ovakav spisak, da je kapetan Vezmarović ovakav spisak pravio?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Iskren da budem, ne mogu baš da se setim da li je on... Verovatno ga je on napravio, jer je i očigledno... Da sam baš primetio da on pravi taj spisak, ne bih... ne bih zaista mogao da... da... ovaj, tvrdim. Ne bih mogao zaista da tvrdim. Ali verovatno ga je... pretpostavljam da ga je napravio. Očigledno nije mogao da izmisli ovaj... ovaj spisak.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ja bih uložio prigovor i to zato što je svedok već nekoliko puta rekao da nešto ne zna i da on nagađa, u više navrata.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izgleda da je ovaj prigovor na mestu i da svedok samo pokušava da vidi ono što on sugerira da je objašnjenje za dokument.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja pitam svedoka o dokumentu. On će nam reći šta... čega se ne seća, šta ne zna, a šta zna. Ono čega se ne seća i što ne zna, to normalno neće imati nikakvu težinu.

SUDIJA PARKER: Pa on kaže da se ne seća, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: On kaže da se ne seća spiska. Slažem se. Ja mu neću predočavati više spisak, pošto se njega ne seća. Odnosno, on je rekao da se ne seća da je kapetan Vezmarović pravio spisak.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ja mogu da pitam svedoka da li je postojala bilo kakva naredba da se pravi spisak ovih ratnih zarobljenika?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Bila je naredba da se naprave spiskovi, ovaj, i da tačno znamo, ovaj, ko... koji su ratni zarobljenici. Bila je naredba.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: No, vi ne znate ko je i kada pravio spisak, jesam dobro razumeo?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: E pa to ne mogu zaista... mislim, mnogo je velika vremenska distanca da bih se baš setio, ovaj, u kom tačno vremenu je pravljen spisak, sat i minuti i tako. To je...

ADVOKAT VASIĆ: Ja bih zamolio ako možemo da vidimo sada stranicu 63? Ona se ne odnosi na spisak. Ona se odnosi na nešto drugo.

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se. Ja sam pokušao da kažem uvaženom kolegi da ja ulažem prigovor na ovakav način ispitivanja. Ako svedok ne zna da je taj čovek sastavljao spiskove, kako može da se upućuje na sadržaj? Mislim da je to najblaže rečeno navođenje svedoka?

SUDIJA PARKER: Idemo dalje gospodine Moore. Izvinjavam se, vi još uvek tražite da svedok gleda neki deo tog spiska, zar ne?

ADVOKAT VASIĆ: Ne, ovo se ne odnosi na popis. Ovo se odnosi na jednu belešku koja se odnosi na predaju ratnih zarobljenika. Pa me interesuje da li se svedok seća?

SUDIJA PARKER: Gospodin Moore ulaže prigovor na takav postupak da se svedoku pokazuje dokument, pa da se od njega traži komentar. Kao što znate, uobičajeni postupak bio bi da se svedoku postavi pitanje u vezi s događajima i ako se

svedok seća nekakvog spiska ili ako se seća beleške, ili ako je na osnovu toga u mogućnosti da identifikuje ono o čemu govori, onda dokument postaje prihvatljiv. Na taj način radi se malo sporije. Ali koliko sam ja shvatio, gospodin Moore je baš takav prigovor izneo.

ADVOKAT VASIĆ: Znam, časni Sude. Ali ovaj dokument o kome sada raspravljamo je već uveden u dokazni predmet. On je već prihvaćen kao dokaz, kao dokument kapetana Vezmarevića?

SUDIJA PARKER: Ne radi se o tome da li je dokument usvojen ili nije. Nego se radi o tome da li svjedok zna išta o tom dokumentu ili o onome što u dokumentu piše. I to bi trebao da bude njegov lični usmeni iskaz. A ne bi trebalo da ga na iskaz navodi nešto što je neko nekad napisao u nekom dokumentu.

ADVOKAT VASIĆ: Dobro. Hvala, časni Sude. Ja ću prvo pitati svjedoka, pa ćemo onda videti šta ćemo dalje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Daniloviću, vi ste bili komandant ovog objekta 18. i 19. novembra?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, bio sam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći ko je doveo ova lica sa Mitnice u objekat gde ste vi bili komandant, znači pod vaš nadzor, i kome ste vi ova lica predali?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Zarobljene pripadnike Zbora narodne garde i MUP-a doveo je obezbeđenje sa jednim starešinom, ja se njegovog imena sad zaista ne mogu setiti. Mi smo te zarobljenike smestili u objekat na ovoj farmi... "Ovčara", gde su obezbeđivani od 18. popodne pa ce... celu noć i 19. u... mislim da je to bilo u prepodnevima časovima. Oni su prebačeni u Sremsku Mitrovicu na dalji postupak i... obradu. Sad, koji je starešina njih doveo u pratnji ovaj, obezbeđenja, ne mogu da se setim stvarno, imena tog starešine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li se sećate da, li su istom tom starešini predati kada su odlazili u Sremsku Mitrovicu?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se. Zaista se ne sećam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li je postojao neki starešina kome ste predali ove ratne zarobljenike kada su odveženi u Sremsku Mitrovicu?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, svakako. Mislim, nismo ih mogli, ovaj, kako da kažem, prepustiti samo obezbeđenju, nego je morao neko zvanično da ih preuzme i uz obezbeđenje i pratnju da ih odvede u ovaj sabirni centar u Sremskoj Mitrovici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih vam sada pokazao šta je o predaji zatvorenika zapisao kapetan Vezmarović, da vidim da li... da li to može da vam osveži pamćenje, a to se nalazi na ovoj stranici 63 - u pogledu ovog oficira koga ste spominjali: "Primljeni 18. jedanaestog 1991. godine oko 16.00 časova na farmi u selu Ovčara, predani kapetanu Karanfilovu 19. jedanaestog oko 11.30. Spiskovi dostavljeni u "KPD Sremska Mitrovica" 19. jedanaestog u 15.30". Da li vam ovi

zapisi vraćaju sećanje? Da li se sećate ko je bio taj oficir? Da li je to bio kapetan Karanfilov?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja pretpostavljam da je... da je mogao biti sigurno on, ovaj, ali nisam mogao da se setim njegovog imena. Mislim, to je dosta velika vremenska distanca. Bilo je puno tih događaja i svega toga što se izdogađalo, da bi se baš setio svakog ponaosob.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A recite mi nešto drugo. Da li se sećate, da li je... ko je nosio spiskove u Sremsku Mitrovicu? Da li je to bio kapetan Vezmarović?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da bi on mogao da bude, ali ne mogu da potvrdim tačno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vi ste nam juče rekli da ste kao načelnik štaba, za vreme kada niste bili prisutni, se naknadno upoznavali sa upisima u ratni dnevnik, operativni dnevnik, sa onim što se događalo u vašoj odsutnosti, jer ste imali i obavezu kontrole operativnog i ratnog dnevnika, je l' tako?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ: Ja bih molio sad samo da nam se pokaže dokazni predmet 371? To je operativni dnevnik. Unos za 20. jedanaesti u 16.00 časova.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi imate ispred sebe....

ADVOKAT VASIĆ:... a ja ću reći da je za moje uvažene kolege na engleskom to na stranici 11. Na engleskom možemo videti na ekranu, pošto svedok ima *hard copy* na BHS-u.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jeste li našli, gospodine Daniloviću?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Kako ste rekli?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Značim upis za 20. jedanaesti u 16.00 časova?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Dobro. Da, našao sam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih vas zamolio da nam pročitate šta ovde piše i da nam kažete šta ovaj upis znači?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ovako. Kaže: "Komandant brigade traži da se odrede smene starešina radi čuvanja zarobljenih Zengi i mupovaca, za koje...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Za to je...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR:... za to je...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Odgovorna...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR:... odgovorna četa vojne policije i oficiri komande brigade". Malo je lošija i fotokopija a i lošije je pisano. Ovo je naređenje u stvari, izdao... izdao zadatak... komandant brigade.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su i ovaj put, kao i u vašem slučaju, kada ste vi bili komandant obezbeđenja, upotrebljene iste jedinice: četa vojne policije i oficiri komande brigade?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa da, da. E sad, ne mogu... ovaj, ne mogu baš da budem decidan, da nije možda neko od vojnika iz izviđačke čete bio u onom obezbeđenju od 18. novembra - kad sam ja bio komandant ovoga logora ratnih zarobljenika...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se. Ulažem opet prigovor. Radi se o čistom nagađanju. Svedok je izjavio da nije bio na "Ovčari" toga dana. On se služi izrazima da je "možda" bilo tako. Zato ponavljam isti prigovor kao i malopre.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Da, gospodine Vasiću mislim da može da se uloži prigovor na ovakav način uzimanja iskaza. Naime, radi se o tome da li se ovaj svedok ičega seća u vezi tih događaja? A kako stvari stoje, on se ne seća. Barem kako sada stvari stoje.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja sam pitao u... na osnovu upisa u operativni dnevnik, o jedinicama koje su upotrebljene. Ja nisam pitao svedoka da li je on bio na licu mesta dvadesetog? On samo je video koje su jedinice upotrebljene. Ja sam ga pitao da li su to iste jedinice koje je i on upotrebio 18. - na osnovu upisa u ratni... u operativni dnevnik. A neću ga pitati više na tu temu... nadalje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Daniloviću, ja ću vas sad pitati da li nam možete reći, da li imate saznanja, kakav je ugled imao kapetan prve klase... komandant LAD PVO divizionu 80. brigade - kod svojih vojnika?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Mogu pouzdano i sa punom sigurnošću i odgovornošću da tvrdim da je komandant LAD-a PVO 80. motorizovane brigade bio visokoobrazovan oficir, poštovan i cenjen od svojih vojnika i uvažavan. Imali su u njega apsolutno poverenje po pitanju, po svim pitanjima, od vojno-stručne osposobljenosti do svih drugih kvaliteta koje treba da ima jedan pripadnik vojske. Znači, imao je izuzetan ugled u svom divizionu, u radu sa vojnicima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste čuli da je imao bilo kakvih problema, s obzirom da nije sporno da on je nesrpske nacionalnosti i da nije bio... da je zapravo divizionu pridodat neposredno pred odlazak u Vukovar?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Meni to nije, meni to nije poznato. Ali je evidentno i činjenica da je on mobilisao divizion, da ga je doveo u zonu upotrebe brigade sukcesivno, kako se brigada mobilisala i celo vreme učestvovao u borbenim dejstvima, što znači da... Ja ne mogu da budem decidan, da nije možda neki pojedinačan slučaj bio da nešto kaže ovaj... Ali inače, to nije uopšte uticalo na... na njega kao oficira da obavi svoje zadatke koji pro... koji... koji proizilaze iz njegove formacijske dužnosti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Daniloviću. Pitaću vas još neka pitanja vezana za pravila koja su važila u vašoj jedinici. Recite mi, da li je... da li su organi bezbednosti vaše jedinice izdavali naređenja jedinicama vojne policije?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Načelnik bezbednosti komande 80. motorizovane brigade je bio ovlašćen da određena naređenja izdaje neposredno komandiru čete vojne policije. To je nesporno. Naređenja komandiru čete vojne policije mogao je da izda neposredno i komandant brigade, odnosno načelnik štaba u njegovoj odsutnosti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pomenuli ste odsutnost komandanta. Recite mi, načelnik štaba, vi ste bili načelnik štaba 80. brigade, kada ste vi mogli da potpišete neko naređenje umesto vašeg komandanta?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Načelnik štaba u bilo kojoj komandi potpisuje akta i naređenja samo u odsutnosti komandanta brigade. Ako nije na komandnom mestu ili na isturenom komandnom mestu, on je ovlašćen i dužan je da potpiše naređenje i da komanduje jedinicima u odsutnosti komandanta. A to je tako po borbenim pravilima upotrebe jedinica.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako sam dobro shvatio, vi ste rekli da on komanduje jedinicom kada je komandant odsutan, kao njegov zamenik?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa da, svakako. Apsolutno. To je nesporno, ja mislim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, gospodine Daniloviću. Ja nemam više pitanja za vas.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja sam završio glavno ispitivanje ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Vasiću. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala časni Sude, nemam pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Po... radnji koju sam upravo izvršio, izgleda da imam određena pitanja za ovog svedoka. Stavio sam ovaj stalak i pripremio sam određena pitanja, pa bih molio da mi se dozvoli da pitam?

SUDIJA PARKER: Da, posebna privilegija za vas, gospodine Lukiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Daniloviću, dobar dan. Ja sam Novak Lukić, jedan od branioca gospodina Veselina Šljivančanina. I sada bih vam postavio određena pitanja koja su proistekla iz vaših odgovora koje ste dali gospodinu Vasiću. Uglavnom ću se vezati isključivo za te teme o kojima ste već svedočili.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Jasno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I dalje važi ono što vam je rekao gospodin Vasić. Sačekajte malo posle mog odgovora, da se ne bi preplitali pitanja i odgovori. Možete li mi reći, prvo pitanje, u čemu je sličnost, a u čemu su razlike između operativnog i ratnog dnevnika brigade? Nekim vašim stručnim... pošto ste očigledno upoznati sa tim kako se vode ovi dokumenti?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa, neka... razlika svakako postoji. Sam naziv "ratni dnevnik", znači to je dnevnik, jedan od najvažnijih dokumenata u komandi, koji se vodi u ratu. Znači, vodi se u ratu u toku izvođenja borbenih dejstava. I u taj ratni dnevnik upisuju se najbitniji događaji u toku svih 24 sata u zoni

izvođenja borbenih dejstava jedinice. "Operativni dnevnik", on se više vodi u mirnodopskim uslovima, znači isto tako - vodi se stanje u jedinici i to je ta neka osnovna, u suštini, osnovna razlika. E sada, zašto je vođen i jedan i drugi dnevnik, to je... mislim da nije relevantno u ovom konkretnom slučaju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mene to lično ne interesuje. Možda će interesovati Tužioca. Vi ste imali priliku da izvršite uvid sad i u pripremama, a i ovde vidim na svedočenju, u oba ova dokumenta. Govorim i o operativnom i o ratnom dnevniku vaše brigade. Da li ćete se složiti sa mojom tvrdnjom da u odnosu na obezbeđenje na "Ovčari", dešavanja na "Ovčari", vezano za prijem, prihvatanje pritvorenika, pritvor - mnogo više podataka je u operativnom dnevniku, nego u ratnom dnevniku uneto, kada se pogledaju svi podaci koji su uneti u oba ta dokumenta? Ili pitanje: da li ovi podaci, koji se odnose na ovu materiju se prevashodno unose u operativni dnevnik?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Očigledno da je trebalo da bude uneseno i jedno i drugo i u jedan i u drugi dnevnik. Međutim, operativci u komandi brigade, zavisno kad je koji u toj dežurnoj smeni u operativnom centru komande brigade, oni to tako vode. Nekad nisu svi podaci detaljno, ovaj, unošeni, a neki puta su... neki puta se išlo do, što bi se reklo, do tančina, do najsitnijih detalja. U konkretnom slučaju za "Ovčaru" trebalo je uneti... trebalo je biti i jedno i drugo što je uneto - da bude istovetno, po meni istovetno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali je više podataka uneto u operativni dnevnik, je li tako?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, tako je ispalo zaista. I to se vidi, to je... evidentno. Očigledno je to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitaću vas par pitanja vezano za četvu vojne policije i ovo što vas je gospodin Vasić sad pitao na samom kraju. Ono što smo mi čuli ovde u svedočenjima – da je četa vojne policije ostala faktički pri komandi tokom boravka u Vukovaru, i da je ona bili faktički prištapska jedinica tokom vukovarskih dejstava. Govorim do prelaska u... čak i nakon tog, u kasarni u Vukovaru, znači četa vojne policije, na čelu sa kapetanom Vezmarović, da li se slažete sa mnom, sa tom tvrdnjom koju smo mi čuli pred ovim Sudom?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Pa to je tako. To je nesporno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste juče svedočili dva puta uvidom u operativni dnevnik. Ja neću tražiti sada da se to ponovo čita, ali ću vas podsetiti na onaj upis od 14. novembra u 17.00 časova i 15. novembra u 17.00 časova - redovni dnevni izveštaji, koji su konstatovani u operativnom dnevniku. Tu se u oba slučaja pominju i izveštaji čete vojne policije. Kakva su vaša saznanja u pogledu tih dnevnih izveštaja? Da li su oni bili redovni i kome su oni slani?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Redovni borbeni izveštaji su slale sve jedinice komande brigade, pa samim time i prištapske jedinice. Tu spada i četa vojne policije. Ti izveštaji stižu u operativni centar komande brigade, i dežurni operativni prima sve te izveštaje da bi mogao da sastavi redovni borbeni izveštaj, koga potpisuje komandant brigade i šalje pretpostavljenoj komandi - o ukupnom stanju borbene gotovosti jedinice u toku toga dana.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I kol'ko sam ja shvatio, ti izveštaji su slani svakodnevno do 17.00 časova? Tako sam ja shvatio.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Svakodnevno, svakodnevno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato, da li su takvi izveštaji vršeni i kasnije, kada je brigada prešla u Vukovar i faktički postala komanda grada?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, to se nastavilo ovaj, sa redovnim slanjem izveštaja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Malopre vas je pitao gospodin Vasić u pogledu mogućnosti naređivanja komandiru čete vojne policije, ko je ovlašćen da izdaje naređenja. Moje pitanje je: da li organ bezbednosti može da izdaje... da li je izdavao naređenja komandiru čete vojne policije samo uz ovlašćenje i po odobrenju komandanta?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa, uobičajena je praksa da komandant ovlasti načelnika bezbednosti da određene zadatke po pitanju stručne upotrebe vojne policije prepušta načelniku bezbednosti, obzirom da je to najosposobljeniji oficir u komandi, koji može i najkvalitetnije da upotrebi četvu vojne policije kao prištapsku jedinicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Takođe ste malopre rekli, pa u tom smislu ću vam reći šta smo čuli pred ovim Sudom: vi kao načelnik štaba, ja sam shvatio iz vašeg svedočenja, da ste vi mogli da izdajete naređenje...

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, izvinjavam se. Mene brine ono što piše na 2.123 stranici, što je naravno važno za ovaj predmet. Ja ću da pročitam na engleskom: "Uobičajena je praksa komandanta da daje ovlašćenja komandantu bezbednosti, da daje ovlašćenja komandantu". Koliko ja znam, radi se o naređenjima, a ne o ovlašćenjima. Vidim da gospodin Lukić potvrdno klima glavom. Dakle, tu postoji vrlo važna razlika.

SUDIJA PARKER: Da li vi gospodine Lukiću smatrate da bi prava reč bila "naređenje"? Hvala vam.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja nisam hteo ovde sada da... da ulazim u veću polemiku sa svedokom oko toga, niti da predočavam sada dokaze. Ja ga pitam, ja mislim da je svedok tako odgovorio: da li organ bezbednosti može da izda naredbu? Nećemo da govorimo o stručnom rukovođenju, jer znamo, pretpostavljam i mislim da ovde u sudnici nije sporno stručno rukovođenje vojnom policijom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali da li organ... načelnik bezbednosti, organ bezbednosti u brigadi motorizovanoj, pešadijskoj - može da izda naredbu vojnoj policiji samo po ovlašćenju komandanta, ako ga komandant posebno ovlasti na to? To je moje pitanje?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da sam u ovom prethodnom rekao da pojedina... kako da kažem, pojedina ovlašćenja po pitanju upotrebe al' to regulišu pravila, ovaj, vojne policije – šta organ bezbednosti može na osnovu ovlašćenja komandanta i koja naređenja da izdaje. Prema tome, to... to je uobičajena

praksa i ja mislim da to nikada nije bilo sporno. I da po tim pitanjima mi nismo imali u toku izvođenja ove napadne operacije na Vukovar nikakvih problema. Koliko je meni... kol'ko je meni poznato.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo da uprostim još više. Poznata su vam... da postoji Pravilo službe o radu vojne policije i Pravilo službe organa bezbednosti. Da li ste... da li vam je poznato da je u vašoj brigadi postupano u skladu sa tim propisima u to vreme?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa moralo se, postupano je i postupalo se, mislim onako kako to regulišu borbena pravila upotrebe jedinica. Sigurno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi kao načelnik štaba bilo kada, sve vreme govorimo o boravku vaše brigade u Vukovaru, bilo kada izdavali naređenje četi vojne policije, komandiru Vezmaroviću bez prethodnog odobrenja komandanta Vojnovića?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Uvek kada je bio odsutan komandant, ja sam izdavao naređenja komandiru čete vojne policije. Inače, u prisustvu komandanta, nije bilo ni potrebno ni neophodno u toj situaciji. Ako je komandant bio izuzetno zauzet, samo sam ga konsultovao - da li mogu da izdam naređenje da izvrši neki zadatak komandir čete vojne policije iz njegove nadležnosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, uvek uz prethodnu konsultaciju s komandantom?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa da. Pa da. Da.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ovo je bilo pitanje vezano za svedočenje na stranici 8.829 od 15. petog. Neću da pominjem svedoka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se... Pitao vas je i pričali ste, svedočili ste o vašem odlasku na tu, da kažem, misiju u selo Nijemce, gde ste otišli...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... znači 20. ujutru i vratili se 21. Da li vam je poznato... Prvo ću vas pitati... prvo ću vas pitati - ako bilo koji vojnik pogine u određenom danu, vojnik vaše jedinice, da li o tome mora da se odmah uradi izveštaj za nadređenu komandu? Ako se utvrdi smrt vojnika i utvrdi njegov identitet?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno istog momenta, što je moguće pre, piše se izveštaj o vanrednom događaju u jedinici. Mi smo to tako obično, ovaj... radili i nije tu bilo nikakvih problema. Ali je... i o težem ranjavanju ili ne znam, samoubistvu i možda slično... ili bekstvu vojnika iz... iz jedinice. Znači... sve se to pisao vanredni izveštaj. A u redovnom borbenom izveštaju je isto to bilo naglašeno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ako vojna policija treba da izvrši neki uvidaj iz delokruga svojih zadataka, vezano za takve vanredne događaje, o tome se sigurno piše izveštaj? Da li se piše izveštaj o tome?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, piše se izveštaj. Samo ne mogu da... ovaj... i to je, kol'ko se sećam, to je obično išlo... neki su izveštaji išli linijom... linijom bezbednosti. Nisu išli ovom linijom komandovanja. To su regulisala i pravila. Ali u principu, ranjavanja, povrede i ti vanredni događaji, to je sve išlo linijom

komandovanja. A i linijom bezbednosti određeni izveštaji su išli prema pretpostavljenoj komandi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo ću vas pitati da li se sećate, da li vas sećanje vraća da je kapetan Vezmarović 19. ili 20. imao neki uviđaj u Sotinu? Da li se sećate u vezi pogibija nekog? Ako se sećate, sećate, ako ne, ići ćemo dalje?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja se malo sećam. Jedan ili dva vojnika iz inženjerijskog puka su poginuli u čišćenju oružja. A sad, da li je to bio taj događaj ili je bilo nešto drugo, ne mogu zaista da se setim. Prevelika je vremenska distanca da bih... da bih baš mogao da, ovaj... to potvrdim - ko je bio u koje vreme i tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine, uzmite evo za trenutak opet ovaj dokazni predmet 371, ovaj upis koji mislim da već svi znamo mi napamet od 18. od 14.10 časova. To vam je gospodin Vasić čitao, pa neću da... operativni dnevnik?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Samo malo. 18.?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste, u 14.10 časova. Tu piše da su svi otišli na farmu "Ovčara" sa zadatkom da se formira logor za prihvat zarobljenih pripadnik ZNG i MUP-a iz rejona Mitnice...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Mitnice...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... je l' tako? To piše decidirano?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da. Jeste. Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I vi ste u onom sledećem upisu konstatovali da ste vi postavljeni za komandanta tog logora, da tako kažem.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, jasno, jasno, jasno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I oni su sledećeg dana, kako je konstатовano, u 12.00 časova predati i odvedeni u Sremsku Mitrovicu?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: U Sremsku Mitrovicu na dalji postupak i obradu. Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se slažete sa mnom da je tada taj specifičan zadatak za prihvat Mitničke grupe i završen?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je to tako bilo. Ovaj prvi deo zadatka je izvršen, i zarobljena Mitnička grupa je prebačena u sabirni centar u Sremsku Mitrovicu bez ikakvih problema.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I složićete se sa mnom, to što piše 19. u 12.00 časova, u istom tom upisu, da su oni prebačeni u Mitrovicu - je sledeća rečenica - da ste vi oslobođeni obaveze oko daljeg obezbeđenja pripadnika MUP-a, u istom tom upisu, je l' tako?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da. Da. Tako je bilo, tako je bilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste svedočili gospodinu Vasiću da kol'ko se vi sećate, nije bilo nekih problema tokom te noći. Da li se sećate, da li je gospodin Vezmarović bio tu, prisutan - tokom tog obezbeđenja?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa bio je, Vezmarović je bio. Sad, da li je bio celo vreme, ne bih mogao da tvrdim. Ali je bio prisutan. Kako da ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate prisustva Vukosavljevića tu, tokom te noći, načelnika bezbednosti?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je Vukosavljević Dragi dolazio. Celo vreme, kol'ko se sećam, nije bio. Al' da je dolazio ovaj... u "Ovčaru".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li su tokom te večeri i noći dolazili neki lokalni, da ih tako nazovem, da se raspituju ko je unutra, šta će biti s njima?

ADVOKAT LUKIĆ: Referenca časnom Sudu je stranica 8.412 svedočenja.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da te noći nije bilo nikakve intervencije i traženja od lokalnog stanovništva ili... ili pripadnika Teritorijalne odbrane po bilo kom osnovu da nešto traže u hangaru, odnosno na... u logoru, formiranom logoru ratnih zarobljenika.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi smo čuli svedočenje, ovde, da su se oni dolazili i raspitivali ko je unutra i šta će s njima biti, a ne da je... da je bilo šta traženo. Da li vas vraća sećanje na takvu... da je moguće da se tako nešto i odigiralo?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Lukiću, ja mogu da pouzdano tvrdim, unutra gde sam bio sa obezbeđenjem, znači, unutra u hangaru, nije ulazio niko, niti je bilo šta pitao. Ne mogu da tvrdim ono što je bilo van vrata od ovoga objekta, jer je bilo obezbeđenje i na spoljnjoj strani ovog objekta. Tako da za ovaj deo van samog... znači van sa... van samog logora unutra, ja ne mogu to da kažem. Ali ovo što je bilo unutra, to mogu pouzdano da potvrdim, jer sam bio neposredno tu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je do vas, ako ste bili sve vreme unutra, došla neka informacija - da je tu dolazio neki pijani starešina tokom noći i želeo da uđe unutra? Da li vas je bilo ko o tome informisao?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se, zaista. Iskren da budem, ne sećam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Onog trenutka kad ste vi postali... postavljeni na mesto komandanta logora, vi ćete se složiti sa mnom da je od tog trenutka obezbeđenje tog logora podređeno vama, je l' tako?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, apsolutno. Ako si komandant onda... odgovaraš ono što ti je povereno. Znači, ratni zarobljenici su ti povereni da ih čuvaš i da ih sačuvaš. I po naređenju pretpostavljene komande, uz obezbeđenje - da ih prosledoš ako se to traži od tebe. To... Ja mislim da je to razumljivo, da tu nije ništa sporno i nejasno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I ja isto mislim da je razumljivo. Nemojte se ljutiti što vam postavljam ovako možda prosta i previše jednostavna pitanja, ali meni su važna zbog određenih činjenica. Ako ste komandant logora, onda po principu jednostarešinstva i subordinacije - to obezbeđenje je odgovaralo vama za rad, i vi ste njemu izdavali naređenja, je l' tako?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, apsolutno. Obezbeđenje koje je određeno i koje je pod komandom komandanta, ono je odgovorno isključivo komandantu logora da izvrši povereni zadatak. To je tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li nam reći, šta je Vezmarović bio? Koji su njegovi poslovi bili u tom konkretnom zadatku?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Vezmarovićevi... vojnici Vezmarovića, odnosno iz njegove čete vojne policije su bili angažovani na obezbeđenju ovih zarobljenika, tako da je... da je on imao u tom smislu značajnu, vrlo značajnu i odgovornu ulogu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I sva naređenje je morao da prima od vas lično...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da....

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... dok ste bili komandant logora?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Apsolutno, apsolutno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate... Ja ću vas prvo pitati, jeste vi sve vreme bili u hangaru tokom noći, ili ste izlazili i napolje?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da sam možda par puta izašao napolje. Uglavnom sam bio unutra... zbog potreba prirodnih, mislim da...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste dobili informaciju ili ste videli tokom te večeri, da je tu u blizini hangara u rejonu "Ovčare" došla velika grupa civila, koja je kasnije autobusima odvedena i da su tu ostala neka vozila civilna? Razmislite malo ako se toga sećate?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ovako detalja ne mogu baš da se setim. Mislim da je bilo par autobusa, možda i neki kamion. To je bilo civilno stanovništvo koje je trebalo da se evakuiše na hrvatsku stranu, ali su Hrvati odbili da ih prihvate. I mislim da su oni vraćeni da tu prenoće i da se vidi šta će se posle sa njima da uradi, ako me dobro pamćenje služi, iz tog dosta davnog vremena, to je tako bilo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste dobili informaciju da je i 19. u noći na "Ovčari", takođe bilo dosta civila koji su tu prespavali?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se. Bilo je toga. Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali vi niste dobili nikakve zadatke u vezi tog obezbeđenja lično na... na komandi vašoj?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Po pitanju obezbeđenja civila... ja kao komandant logora nisam imao nikakvu nadležnost, niti bilo kakvo zaduženje u tom pravcu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Daniloviću, da li vam je poznato kakva su bila sredstva veze između komandnog mesta, mesta na "Ovčari", one, mi to zovemo "žute kuće" i... i uopšte celog rejona Ovčare sa vašom komandom u Negoslavicima? Da li je postojala direktna veza, komunikacija? Da li vam je poznato?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je bila kurirska veza. Žične veze... mislim da nije bila uspostavljena, jer je logor ratnih zarobljenika vrlo brzo morao da se formira. Tokovi tih događaja su išli strahovito velikom brzinom. Možda je postojala ova radio veza, ali ne mogu da se detalja setim zaista. Ali kurirska veza apsolutno je postojala.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li za trenutak da pređemo na privatnu sednicu, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Privatnu sednicu molim.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste, sad znači govorimo o događajima posle 20., kad ste se vratili, da li ste čuli tada informaciju da je pravljeno bilo kakav spisak zatvorenika, lica koja su 20. dovedena na "Ovčaru" i da li je taj spisak donet u komandu kod Vojnovića? Da li ste o tome čuli bilo šta?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Nisam. Zaista nisam. Nisam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je li vam znači nešto ime Gavrilović, prezime Gavrilović, u okviru ovih činjenica koje sam vas pitao, ne generalno?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu zaista da... ne mogu da se setim. Ne mogu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, evo još par pitanja, i taman završavam do pauze. Malopre smo gledali taj upis od 18. gde je najavljena predaja, odnosno dovođenje, precizno, Mitničke grupe, koja je zaista tog dana i dovedena i zaista sledećeg dana...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... odvedena. Vi ste, pretpostavljam, obavešteni da su se oni predali, da su prethodno bili pregovori oko njihove predaje i da su se oni predali kompletno Jugoslovenskoj narodnoj armiji?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja kao komandant logora sam dobio zadatak da obezbedim smene i obezbedim ljudstvo za obezbeđenje tog logora ratnih zarobljenika. Izvešten sam, odnosno, rečeno mi je da su to zarobljenici sa Mitnice. Druge detalje, kako su se oni predali u toku izvođenja borbenih dejstava, njihovo presvlačenje i sve drugo, ja te detalje zaista... zaista ovako ne... ne... ne bih mogao da potvrdim i ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Mogle... možete pogledati onaj upis u ratnom dnevniku što vas je pitao gospodin Vasić od 19. novembra u 18.00 časova, što ste juče čitali?... Gde u onoj drugoj rečenici...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Samo malo, da ja to nađem...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ratni dnevnik?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ratni dnevnik...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Upis 19. novembar, 18.00 časova?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Evo, evo, tražim... 19. 18.00 časova. Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je konstatovano sada da su oni odvedeni. I onda sledeća ona rečenica - da su borbe vođene u rejonu bolnice, gde se očekuje predaja ostalih... ostataka ZNG i MUP-a, oko 200, pa je naređeno da se bude pripravno oko organizovanja čuvanja zatvorenika. To piše i.... tako.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da. Da, da. To piše... to piše...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, moje pitanje....

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, izvolite?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... da li ste dobili informaciju da se bilo ko predao u rejonu bolnice 19. ili 20. novembra? Da li ste vi o tome informisani? Govorim o predaji?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne mogu da se setim da sam imao neku informaciju o predaji ovih iz rejona bolnice. Ne mogu da se setim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste dobili bilo kakvu informaciju o bilo kojoj predaji ZNG-a i MUP-a posle Mitničke grupe? Organizovanoj predaji?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Do mog odlaska u ovaj Drugi motorizovani bataljon, o tome nije bilo ništa. Po povratku... iz kontrole i obilaska Drugog motorizovanog bataljona, nije bio nijedan zvanični sastanak, vezano za predaju pripadnika Zbora narodne garde i MUP-a Republike Hrvatske iz rejona bolnice o njihovom: predaji, čuvanju i tako dalje. Nije se zvanično ni na jednom sastanku, ovaj, o tome ni govorilo, ni raspravljalo. To... to odgovorno tvrdim. E sad...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. To je moje samo pitanje bilo. Interesovalo nas zbog tih upisa.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja sam završio sa svojim ispitivanjem ovog svedoka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Daniloviću.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vama, gospodine Lukiću. Sada ćemo da odemo na našu prvu pauzu i nastavićemo u 10.50 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Sada će gospodin Moore imati pitanja za vas. Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Hvala lepo.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Daniloviću, imam neka pitanja za vas. Ali biće vam drago da čujete da ih nemam previše. Trebaju mi objašnjenja o nekim stvarima koje ste vi rekli. Kada vam postavljam pitanja, ja ne želim da vam podmećem bilo kakve zamke, samo želim da se to razjasni. Da li ste vi to razumeli? Da li je odgovor da?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: U redu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. U vašem svedočenju rekli ste da je organ bezbednosti, načelnik organa bezbednosti bio ovlašćen da izda naređenje direktno vojnoj policiji i da tu nema nikakve sumnje. Šta ste pod tim podrazumevali, jer ja to nisam baš najbolje shvatio?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, gospodine tužioče, pod tim se podrazumevaju samo određena naređenja i to po pitanju stručne upotrebe vojne policije kao jedinice, zato što organ bezbednosti je stručni oficir u komandi jedinice i koji može da najbolje predloži komandantu upotrebu te jedinice. Prema tome, jedan broj naređenja, kao što je, ne znam, ovaj, formiranje prijavnice ili drugih zadataka vezano za obezbeđenje komande, znači neposredno može da izda načelnik bezbednosti, da ne bi za svako naređenje bio odgovoran komandant jedinice. Znači, radi operativnijeg i lakšeg, ali i stručni... i stručnije upotrebe jedinice, zbog toga je to i dato - da načelnik bezbednosti može neposredno pojedina naređenja da izdaje potčinjenoj jedinici, znači po pitanju stručne upotrebe. Da li je to, ovaj, bataljon vojne policije ili četa vojne policije ili vod vojne policije, sasvim nije bitno. Na to sam ovaj, gospodine tužioče mislio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada kažete... Hvala lepo. A kada kažete "formiranje prijavnice", šta ste pod tim podrazumevali? Dajte nam neki primer, molim vas?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Na ulasku u svaku komandu, organizuje se prijavna služba. Na toj prijavnici najčešće rade i vojnici i policajci, ako ih ima dovoljno, i ako ta jedinica ima jedinicu vojne policije. Znači, zadatak te prijavnice da... da to bude filter ulaska u komandu svih lica. Znači, da se vrše... vrši identifikacija, da se, ovaj, najavljuje komandantu, odnosno starešini u komandi - ko dolazi, po kom osnovu, zbog čega i tako dalje. Znači, iz bezbednosnih razloga, formiraju se prijavnice na ulasku, recimo, u komande jedinica. I najčešće to je posao načelnika bezbednosti. To je ovako jedan jednostavan... jednostavan primer.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada ću da vam postavim jedno jednostavno pitanje. A zašto bi organ bezbednosti bio zadužen za to? Kakve to oni imaju kvalifikacije da bi mogli time da se bave? Ja to ne razumem?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Borbena pravila upotrebe, odnosno pravila organa bezbednosti regulišu tu oblast. Ja, iskren da budem, ne znam kada sam zadnji puta, ovaj, to čitao. Ali kao načelnik štaba iz prakse znam da sam davao zadatak načelniku bezbednosti da organizuje prijavnu službu i tako dalje. Znači, to je jedan ovako... nije to neki težak zadatak, ali u svakom slučaju je neophodan radi normalnog funkcionisanja i bezbednog funkcionisanja jedne komande. Napomenuo sam u toku svedočenja da je iz razloga što nije postavljeno obezbeđenje komande u periodu od petnaestog... negde od 15. do... do 18. novembra 1991. godine jedna komanda bila potpuno likvidirana, masakrirana. Prema tome, nije to baš ni... ni ovaj, kako da kažem, potpuno jednostavan zadatak ali, ovaj, nije ni toliko težak da ga, da ga, ovaj...

organ bezbednosti ne realizuje. Ali u principu, to je prepušteno njemu da on taj deo posla obavi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih vam nešto pročitao. Ovo je svedočenje jednog svedoka i hteo bih da nam vi to prokomentarišete, ukoliko možete. Dakle, sledeće pitanje: "Ko je izdavao naređenja vojnoj policiji?" Odgovor: "Obično bi to bio načelnik bezbednosti koji bi izdavao naređenja vojnoj policiji, kao i načelnik štaba. Ponekad i neki operativni organi, ukoliko bi ovi ljudi koje sam ja spomenuo, bili odsutni". Pitanje: "A šta je sa organima bezbednosti? Da li su oni mogli da izdaju naređenja vojnoj policiji?" Odgovor: "Da, naročito po stručnim pitanjima". Da li se slažete sa ovim?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine tužioče, ja se sa tim slažem. Mislim da tu nije ništa u koliziji, obzirom da... da može se desiti da neko od starešina trenutno nije u komandi, pa zato je i rečeno da može i načelnik operativnog organa, primera radi, u komandi brigade, može da izda zadatak komandiru čete vojne policije. Mislim da tu nije ništa sporno i da... da ovaj, tu nije ništa nejasno. Ja ne znam... mislim da je tako. Mislim da je tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala lepo.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Molim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mogu li da vas pitam nešto o evakuaciji zarobljenika sa Mitnice? Da li imate nešto protiv?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa nemam. Zašto bih imao protiv, kad ono sve što znam mislim da sam, ovaj, to izneo. A uostalom, i juče sam dao svečanu ovaj, zakletvu po tom pitanju a i zaprećeno je onih 100.000 eura ili sedam godina zatvora ako govoriš neistinu. Prema tome, ja moram da govorim ono što znam i ono što je... što je bilo. Ali pouzdano što je bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jako sam vam zahvalan što ste mi rekli tu cifru. Ja nisam bio siguran da je to tako. Pretpostavljam da vam je ovo neko drugi rekao. Ali sada da se vratimo Mitnici. Dakle, ako se pogleda Mitnica i evakuacija sa Mitnice, nadzor nad zatvorenicima i njihovo prebacivanje u Sremsku Mitrovicu, da li bi moglo da se kaže da je to bila dobro izvedena operacija bez značajnijih problema?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine tužioče, sa ove distance gledano i svih događaja koji su sledili posle evakuacije zarobljenih, ne što sam ja bio komandant toga logora, to bi sigurno i neko drugi od oficira isto tako, ovaj, uradio, ali je očigledno da je to proteklo bez nekih problema. I na veliku sreću, ova prva grupa je stigla tamo gde je trebala da stigne. Ja iskreno žalim što je došlo do ove tragedije. I prvo žalim zbog toga što su ovi ljudi pobijeni na takakv neljudski i nehuman način. Nije mi poznato kolike su sve bile tačno zatvorske kazne izrečene za tih 16 pripadnika TO koji su pobili te ljude. Ali mi je isto tako žao i ovih ljudi koji su optuženi da su po komandnoj odgovornosti odgovorni za ovo što se kasnije, posle Mitnice, desilo. Izvinjavam se što sam malo, ovaj, šire odgovorio na vaše... na vaše pitanje. Samo iz... iz najbolje... iz najbolje namere.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mogu li da vas zamolim za dve male usluge? Prvo molim vas da me ne zovete "gospodine tužioče". Možete da mi kažete "gospodine" ili "gospodine Moore", svejedno. Ali zaista mi se ne dopada "gospodine tužioče". Ja samo pokušavam da prikažem dokaze. To je prva stvar. A druga stvar,

molim vas da vam odgovori budu malo kraći. Što se tiče ovog odgovora koji ste dali, šta tačno mislite kada kažete da vam je "isto tako žao i ovih ljudi koji su optuženi da su po komandnoj odgovornosti odgovorni za ovo što se kasnije posle Mitnice desilo"? Šta ste mislili kada ste to rekli?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Želim da budem potpuno otvoren. Žao mi je samo i najviše zbog toga da je komanda Gardijske brigade, odnosno njen sastav koji je učestvovao u zarobljavanju Zenga i... i MUP-a, znači pripadnika Zbora narodne garde i MUP-a Hrvatske, da su hteli, ne daj bože, da ih pobiju, oni bi ih pobili u toku borbenih dejstava. Međutim, to se nije svakako desilo. I ako bi neko mogao da protumači, obzirom da je Gardijska brigada imala 30 posto starešina ubijenih u toku izvođenja borbenih dejstava, ali zaista, nikome nije ni palo napamet da te ljude u toku izvođenja, ovaj, borbenih dejstava i zarobljavanja - da im bilo šta uradi. Ja se izvinjavam što sam imao, ovaj, na duši da to najiskrenije i najotvorenije kažem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Postoji jedan problem u vezi sa vašim odgovorom, a to je da mi imamo jedan dokument Živote Panića od 18. novembra, koji ćemo da vam pokažemo, gde je on izričito upozorio na mogućnost zločina i očigledno je predvideo mogućnost poteškoća koje ne samo da su mogle da se dese, nego su se i desile na drugim mestima. Da li ste videli ovaj dokument? Mislim da je to dokazni predmet broj 415? Da li vam je to pokazao gospodin Vasić ili neko drugi?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Pa mislim da bi bilo fer da moj uvaženi kolega Moore da tačne reference svedoku o kom se dokumentu radi. Ovako... ne piše ni broj dokumenta, ni datum... Ili da ga pokaže na ekranu, pa da pita svedoka. Mislim da bi to bilo pravilno?

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, pitanje koje je postavljeno jeste: "Da li vam je neko pokazao taj dokument? Da li ste ga videli?" Izvan toga, vaš komentar je apsolutno prikladan i na mestu. Hvala. Da, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, moje prvo pitanje je: da li ste videli taj dokument? Da li vam je ikada pokazan taj dokument od 18. novembra, dokument Živote Panića upućen raznim jedinicama?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja bih zaista voleo da... da me na neki način podsetite na taj dokumenat. Ne mogu baš da budem, ovaj, decidan, gospodine Moore. Iskreno kažem. Ako ima, ja bih voleo da... da mi predočite, najiskrenije vas zamoljavam, da bih mogao da... da dam i konkretnan odgovor. Jer zbilja je dosta velika vremenska distanca da bih se mogao svakog detalja, ovaj, sjetiti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa kao što sam rekao, ja mislim da je to dokazni predmet broj 415?

TUŽILAC MOORE: Da li možemo da ga dobijemo na ekranu, tako da ga svi vidimo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li imate to pred sobom?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da. Da, imam, imam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli ovaj dokument ranije?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Nekako...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, slobodno...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu zaista... ne mogu da potvrdim gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu ja da pokušam da vam pomognem? I molim vas da pročitate ceo dokument, tako da ne mislite da pokušavam da vas na neki način prevarim. Ali suština pitanja može da se nađe u paragrafu 8. Da li hoćete da vas pustim da na miru pročitate?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Može. Pa ovo je... inače.... ništa nije tu posebno, ovaj... osim što je naglašeno da se vodi računa da ne bi došlo do zloupotrebe i odmazde nad zarobljenima. Mada smo mi to svi znali, oficiri u komandi i u potčinjenim jedinicama, a i međunarodno ratno pravo i Ženevska konvencija (Geneva Conventions) to sve predviđaju, tako da mislim da ovo nije ništa, ovaj, sporno. Jedino što komanda Prve vojne oblasti potencira da se o tome mora zaista ovaj, na svim nivoima komandovanja, da se mora voditi... da se mora voditi računa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hajde da pogledamo taj paragraf broj 8, hoćemo li? Postaviću vam par pitanja o tome. Dakle, molim vas tačka broj 8. Da li je imate? Da li možete da je pročitate? Da li je vidite?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Mogu gospodine Moore. Nije nikakav problem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Dakle: "Svaka jedinica u svojoj zoni odgovornosti u potpunosti mora da vlada celokupnim stanjem". To se podrazumeva za svakog starešinu, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I onda se ta poruka pojačava, gde se kaže: "Za šta činim odgovornim komandante svih nivoa". Dakle, ovde se navodi da je ovo očigledno, ali kaže se: "Momci, pazite, jer ako to ne uradite, bićete odgovorni". Je l' tako?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Jasno. Jasno, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zato što doktrina kaže da postoji odgovornost, kada dođe u zonu odgovornosti. Osoba se može smatrati odgovornom za nešto što se događa u njegovoj zoni odgovornosti pod njegovom kontrolom, To je tačno, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, jasno. Jasno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: "Ratni zakoni nisu stupili na snagu, pa samim tim a i inače, niko nema pravo na odmazdu i druge oblike odmazde". Dakle, opet ovde imamo situaciju u Vukovaru, gde su se vodile jako teške borbe. Teritorijalna odbrana, paravojne jedinice su tu, svi su naelektrisani i postoje i razne pretnje. Dakle, budite oprezni – to se kaže? Da li se slažete? Ponovo, bez izuzetka?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, slažem se gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Ali pogledajte sledeću rečenicu: "Kao što su to činile neke jedinice mesne Teritorijalne odbrane". Dakle, ovde se ne kaže "možda su vršile", nego se kaže "već su vršile neke jedinice". Dakle, to je u prošlom vremenu. Dakle, on ne kaže: "Ja ovde predviđam budućnost, gledam u kristalnu kuglu". Ovde se kaže: "Neke lokalne TO jedinice već su to uradile", zar ne? To je suština tačke 8.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, tako ovde piše. Ali ja vam odgovorno tvrdim da ne znam zaista nijedan primer odmazde. Ja lično, kao načelnik štaba 80. motorizovane brigade. Uopšte ne sporim da je toga bilo. Znači, uopšte ne sporim da je toga bilo što piše u naređenju komandanta Prve vojne oblasti. Ali tvrdim da meni nije bilo poznato. U kom rejonu, na kom mestu i koja jedinica TO je to uradila - zaista nije mi poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa izvinite. Na osnovu ovoga proističu dva pitanja. Vama to nije poznato. A ovo je Života Panić poslao gospodinu Mrkšiću, ovu vrstu naređenja, i čini mi se da se ovde piše "veoma hitno". Da li vi onda tvrdite da vi kao načelnik štaba niste bili upoznati sa sadržajem ovog konkretnog naređenja?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, ja mislim da smo mi dobili naređenje od Operativne grupe Jug, jer ovo naređenje je išlo na komandu Operativne grupe Jug. Znači, general Mrkšić je dobio ovo naređenje i na osnovu njega, takva je praksa uvek bila, šalju se... šalje se to naređenje nižim nivoima komandovanja. Zbog toga kažem da ovo naređenje ja najverovatnije nisam imao, nisam imao u rukama.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U stvari vi se zapravo ne sećate da ste dobili bilo kakvo naređenje od Mrkšića zasnovano na ovom prvobitnom naređenju? To je istina, zar ne? Sećate li se onoga: 100.000 eura ili sedam godina?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa dobili smo mi naređenje i upozorenje, gospodine Moore. To nije... ja to nisam, ovaj... ničim negirao. Ja samo tvrdim da konkretno ovo naređenje, mislim da ga nisam imao u rukama. Ali naređenje koje proizilazi iz ovog naređenja je stiglo u komandu. To je sigurno. I... i... i po tom naređenju je komanda brigade morala da preduzme odgovarajuće mere.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li onda možete da nam kažete gde je to naređenje, jer niko ne može da nađe nikakvo pismeno naređenje? Vi možete da pogledate ratni dnevnik, operativni dnevnik. Tamo ništa ne stoji. Ništa što bi govorilo o tome da je ovo naređenje prosleđeno dalje. Možete li vi nešto o tome da nam kažete?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Naređenje je sigurno moralo stići u komandu brigade, gospodine Moore. I po tome... obzirom da je ono naslovljeno da ide vrlo hitno, a ujedno je strogo poverljivo, upozorava na... na... na veoma ozbiljne... ozbiljne ovaj, stvari. Ja mislim, ako... ako slučajno je kojim slučajem zagubljeno u komandi 80. motorizovane brigade, onda se moralo naći u komandi Operativne grupe Jug. Jer na kraju naređenja piše kome je naređenje dostavljeno. I poređane su – tako je u principu i u praksi – znači kome naređenje se dostavlja, kojoj jedinici. Znači, na kraju naređenja se tačno naslovljavaju jedinice kojima se to naređenje dostavlja. Prema tome, ako... ako ovaj, ako ga nema u komandi 80. motorizovane brigade, onda mora da bude u komandi Operativne grupe Jug - da je ono prosleđeno komandi 80. motorizovane brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Stalno koristite reči "trebalo je", "moralo je". Hajde da se samo osvrnemo na ono što vi znate - samo da se bavimo stvarnošću a ne nagađanjem. Dakle, vi se ne sećate da ste ikada dobili dokument kojim se vi obaveštavate o ovome? Da ili ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ovo naređenje sigurno nisam imao u rukama.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Nisam ga im'o u rukama.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da ste dobili, vi kao načelnik štaba ovo naređenje, da li biste vi izdali vaše naređenje vašim podređenim komandantima, znajući da je ovo naređenje od Živote Panića i da je veoma hitno?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, apsolutno odgovorno tvrdim da bih napisao naređenje i dostavio ga svim prvopotčinjenim jedinicama. Znači, komandama bataljona divizionu i komandirima prištabskih jedinica da u skladu sa naređenjem komandanta Prve vojne oblasti se preduzmu mere koje su regulisane preko ovih devet tačaka. To nije... mislim da to nije ništa sporno i da bih sigurno tako odgovorno uradio. Ne samo ja, nego bilo koji oficir tog ranga i nivoa u komandi... brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kakva je uloga operativnog dnevnika?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, i operativni i ratni dnevnik su dokumenta, borbena dokumenta, koja se vode u komandi, iz kojih se može izvući zaključak o toku izvođenja borbenih dejstava, stanju jedinice, zatim o borbenoj gotovosti jedinice, gubicima, i znači - oni najvažniji momenti koji se dešavaju u toku izvođenja borbenih dejstava: ranjavanja, pogibije, gubici pojedinih linija ili osvajanje novih pozicija u toku izvođenja napadne operacije. Prema tome, to je vrlo važan dokumenat za istoriju...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Izvolite.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mogu da vam kažem da istorija ovde igra manje značajnu ulogu u konkretnom vremenu, ali da uloga operativnog dnevnika jeste to što ste vi rekli - da se obezbedi da važna naređenja koja su izdata ili važni događaji - budu zabeleženi i evidentirani. Da li je to tačno?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, tačno je. Nije tu ništa sporno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. I da li biste sada bili ljubazni da mi pokažete upis u operativnom dnevniku gde se vidi da je ovo naređenje Živote Panića bilo prosledeno nižim komandantima u vašoj jedinici? Da li biste bili ljubazni da uradite to za nas? Ili bi vam to stvaralo poteškoće?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa da pogledam, jer ne mogu napamet gospodine Moore da... ovaj... da kažem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mi znamo da je to stiglo 18., Tako da bi trebalo da tražimo posle 18., zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja sam pregledao 18. i nisam ništa našao. Da li ste vi nešto našli?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: U 18. nema. U 18. ga nema.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hoćemo li da pređemo na 19.?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa evo da... da pogledamo gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da vam kažem da ja nisam ništa našao? Da li ste vi našli?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Nisam. Nisam zaista. Nema. Ne vidim. Nije evidentirano.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A da pogledamo 20.?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa evo, možemo pogledati i 20.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja nisam ništa našao za 20. Da li ste vi?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Evo došao sam do 16.00 časova. Samo još momenat. Nema. Nema.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste ranije nešto rekli, dosta mi je teško da to sada nađem u zapisniku, jer se on stalno pomera, ali koliko se sećam, rekli ste da ne znate da je bilo nekih situacija gde biste vi čuli ili videli da se jedinice i Teritorijalna odbrana ponašaju na takav način da bi vas to upozorilo u određenom smislu. Da li se sećate da ste rekli to? Dakle, da ste rekli da ne znate da je bilo ikakvih incidenata. To ste vi čini mi se rekli, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Meni, iskren da budem, nije mi poznat takav neki incident. Ovo što upozorava komandant Prve vojne oblasti - da je bilo, ovaj, nekih zločina koje je izvršila na... neka jedinica Teritorijalne odbrane do 18... do 18. novembra, to zaista mi nije poznato. Ne mogu, ni ne smem napamet da govorim. Ali da je bilo bahatog ponašanja pripadnika Teritorijalne odbrane, gospodine Moore, toga je sigurno bilo. I bili su veliki, veliki problemi. Sećam se nekih ovako manjih detalja da i pored koordinacije i saradnje sa štabom TO Vukovar, po mnogim pitanjima oni su van znanja komande grada: primali novčanu pomoć, primali drugu pomoć i to su koristili po svom nahodjenju, bez da obaveste komandanta grada, odnosno komandanta mesta. Bilo je toga. To je evidentno i to ne može niko da porekne.

ADVOKAT VASIĆ: Samo, ja se izvinjavam...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Strana 45, red je drugi, radi se o štabu TO Vukovara. Znači - u saradnji sa štabom TO Vukovara a ovde ulazi: TO Vukovar – to bi već predstavljalo jedinice. Znači, svjedok je govorio o štabu TO Vukovar. Da i pored saradnje sa štabom nisu mogli da...

SVEDOK DANILOVIĆ: Da, da. To sam mislio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nemojte da vas to brine. Mi sada ne govorimo o novcu, zar ne? Mi ne govorimo o bahatosti, zar ne? Mi govorimo o pravu na odmazdu i drugim vrstama osvete. To baš ne biste nazvali bahatošću, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa to već prelazi u... u zločine. To je izuzetno ozbiljna stvar. To prelazi uopšte kategoriju bahatosti. To je svakome opšte poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada govorimo o pravu na odmazdu i druge vrste osvete, govorimo o veoma ozbiljnim telesnim povredama i možda ubistvima, zar ne? I možda o prelaćivanjima? O ratnim zločinima?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ma da. Jasno. Razumemo se gospodine Moore. Nije tu ništa sporno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu onda da vam kažem - da je vama pukovnik Mrkšić na raportu rekao: "Slušajte komandanti, bilo je prelaćivanja, bilo je zverstava, bilo je ubistava koja su počinili pripadnici Teritorijalne odbrane" - vi biste se toga setili, zar ne? Zato što bi to upamtili kao upozorenje na mogućnost da se ista stvar desi u Vukovaru? To je tačno, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, ja kao načelnik štaba, mislim da sam bio jednom ili dva puta u komandi Operativne grupe Jug. Ali to nije bilo službeno, niti sam išao kod gospodina pukovnika Mrkšića, kol'ko mene, služi ovaj, sećanje. Potpukovnik Vojnović, znači po toj liniji komandovanja, on je opštio, odnosno, odlazio je na referisanja o stanju u brigadi, na prijem zadataka. Ja samo mogu da pretpostavim da to nije smelo oficiru tako visokog ranga da se desi - da on ne upozori na ove stvari na koje upozorava komanda Prve vojne oblasti. Ali obzirom da meni nije direktno naređivao, nego je naređivao potpukovniku Vojnoviću, ja bih voleo da gospodina potpukovnika Vojnovića pitate o tome. Jer on bi mogao da da pravu... pravi odgovor. Pretpostavljam da bi taj odgovor bio iskren i objektivan, onako kako svi oficiri trebaju da govore časno i odgovorno, jer su im povereni životi ljudi, da sa tim ljudima komanduju, da te ljude vode kroz borbu, i što je moguće da ih manje izgine. A isto tako, poštujući i ovu drugu stranu, po pitanju Ženevske konvencije i drugih pravila međunarodnog ratovanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali nije to poenta. Ono što sam ja hteo da kažem je sasvim jednostavno. Vi ste načelnik štaba. Da je vama rečeno, recimo, u obliku dokumenta, recimo, kao jednog naređenja iz komande Operativne grupe Jug - da je već došlo do zločina koje su počinile jedinice TO – to je nešto čega biste se vi sećali? To je tačno, je li tako - zbog značaja takvog dokumenta?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa morao bih se setiti. Morao bih se setiti. Sigurno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam najlepše. Da pređemo sada na drugu temu. Porazgovarajmo malo o Mitnici i organu bezbednosti. Vi ste rekli da je Mitnica... a mislim da je to opšte prihvaćeno da je evakuacija Mitnice bila evakuacija po gotovo svim pravilima iz udžbenika: bila je dobro organizovana, dobro izvedena, i prilikom te evakuacije nije bilo ni gubitaka ni nekih većih problema. Da li je to tačno?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno tačno, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Svedočeći rekli ste nam, ja ću nastojati da to pronađem... a, evo ga, da je došlo naređenje da se napravi spisak. Recite nam, zašto je potrebno da se prilikom evakuacije napravi spisak?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, to je dužnost i obaveza - da se zna koji ratni zarobljenici poimenično su predati na čuvanje, i koji kao takvi moraju da budu predati tamo gde se dobije naredba, u određeni centar. Da li je to sabirni centar, znači, to se radi iz razloga što mora se znati koji ljudi, ovaj, trebaju da budu... trebaju da budu, ovaj, predati. I evidencija mora da bude ustrojena. To je... ja mislim da je to opšte poznato, da nije ništa, ovaj, tu nepoznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da vam kažem da je to i stvar zdravog razuma, da broj ljudi koji uđe na takvo mesto, da isti broj mora i da izađe. Dakle, radi se samo o zdravo razumskom zaključivanju i o tome da mere bezbednosti budu na mestu, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Aps... apsolutno, gospodine Moore. Tu se slažemo. Ja mislim da tu nije ništa, da tu ništa nije neobično.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako pogledamo evakuaciju Mitnice, vi ste nam rekli da je došao oficir bezbednosti. Uvaženi kolega Vasić je rekao, a i ja sam to rekao, da je taj oficir bezbednosti bio Karanfilov?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Kol'ko se sećam, mislim da je on bio. Ali, nemojte me baš... da budem, ono, kategoričan, jer ja ono što tvrdim, onda stojim potpuno iza toga. Ali mislim da je bio Karanfilov, ali ne mogu da ovako 100 posto da kažem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam koja je funkcija organa bezbednosti u takvim okolnostima? Da li biste to mogli da mi objasnite?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, organ bezbednosti u takvim situacijama dobija zadatak, bar je tako uvek bilo uobičajeno da jednu vrlo važnu i odgovornu radnju i zadatak prekontroliše i do kraja proprati da se on kao takav izvrši. Što znači, njegov je zadatak bio da ove koji su zarobljeni, da ih preda na čuvanje, a kasnije da se pobrine o njihovoj daljoj sudbini. To znači - do upućivanja u sabirne centre i ovaj, dalji postupak sa zarobljenim pripadnicima Zbora narodne garde i MUP-a Republike Hrvatske.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ponavljam, pokušajte da mi pomognete, zato što u našoj vojsci nema organa bezbednosti, bar ja ne znam za njih. Kada se dakle govori o organu bezbednosti, odnosno evakuaciji, mi znamo da su ljudi koji su evakuisani sa Mitnice otišli u Sremsku Mirtovicu. Zašto su otišli baš u Sremsku Mirtovicu?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa, gospodine Moore, onda meni baš... ovaj, nije to bila moja odluka kao komandanta, ovaj... logora. Moj zadatak je bio da te ljude prihvatim, da ih smestim u taj logor ili logor ratnih zarobljenika ili kako ga god već da nazovemo, sasvim je svejedno, da oni tu borave određeno vreme, dok ne dođe naredba gde da budu dalje upućeni. Zbog čega su oni upućeni baš u Sremsku Mirtovicu, ja samo mogu da pretpostavim da je tamo, da su tamo bili uslovi i bezbednosni i drugi uslovi, smeštajni, da oni mogu tamo da budu smešteni dok se ne donese odluka o... da li razmeni, da li prepoznavanju onih koji su pravili eventualne zločine u Vukovaru, a zločina je bilo mnogo. Znači, dok se ne reši njihov dalji status. Zbog čega je konkretno, određena ovaj, Mitrovica, ja... to su moje pretpostavke, što

ne znači da sam baš 100 posto u pravu. Jer očigledno je da na "Ovčari" nije bilo uslova da taj logor kao logor funkcioniše. Ni... Kako da kažem ovaj, nije bilo ni objekata, ni ovaj, smeštajnih uslova. To su bili surovi uslovi. Ja sam vam... ja sam to, svedočeći juče, ovaj, na primeru, izneo kako je bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da vam kažem da ste potpuno u pravu, da je Sremska Mitrovica logičan izbor za prebacivanje potencijalnih ratnih zarobljenika, ili iz srpske perspektive možda, da se razjasni da li tamo ima nekoga ko je među njima eventualno počinio neki ratni zločin. To je mesto na kome može da se osigura i smeštaj i mogućnost filtriranja ljudi za koje se sumnja da su počinili ratne zločine? Zar nije tako?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je apsolutno tako, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A zašto kažete da ne bi bio adekvatan sabirni centar na području Vukovara?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa videli smo i ovu naredbu gospodina Panića. Između ostalog, i iz tog razloga, da ne bi bilo određenih pritisaka lokalnih komandanata iz jedinica TO koji su veoma dobro poznavali ove pripadnike Zbora narodne garde i... i MUP-a. Prema tome, vrlo dobro su znali šta su oni radili prethodnih meseci u toku onih prvih i početnih sukoba, zbog čega je... zbog čega su morali pripadnici JNA i da dođu na taj prostor da bi se, kako da kažem, zaštitilo ne samo srpsko, nego i celokupno drugo stanovništvo, iz razloga onih koji su poznati. Da ne govorimo o istoriji, Drugom svetskom ratu i tako dalje. Prema tome, Vukovar zaista nije bio... nije bio, ovaj, pogodan da se... da se tu zadržavaju na duže vreme ratni zarobljenici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ima i više od toga. U Vukovaru se uopšte nisu mogli smestiti ratni zarobljenici. To je u stvari bio objekat koji je mogao samo da olakša njihovo prebacivanje, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je bio objekat koji je koris... korišćen privremeno, samo dok se oni ne evakušu na dalju obradu i postupak sa njima. Ono što inače nalažu sva pravila Ženevske konvencije i običaja ratovanja. Mislim da tu nije ništa... da tu nije ništa sporno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali zašto je odabrana "Ovčara" kao zarobljenički objekat, a ne kasarna JNA?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, komanda 80. motorizovane brigade kao i komanda Operativne grupe Jug bila je u selu Negotlavci. Znači da 18... znači, to je bio pad grada Vukovara, nikakvih, ni najminimalnijih uslova, niti bezbednosnih, niti drugih, nije bilo u kasarni ovaj, u Vukovaru. I vama je predočeno i ovome Sudu da smo mi tražili 22. ili 23. novembra da se kasarna ovaj, stavi u funkciju, jer je bila dosta oštećena i tu nisu bili zaista ni minimalni uslovi. "Ovčara" je bio objekat gde se moglo na jednu noć da se prenoći, da bi se narednoga dana, po svitanju dana, po vidnom vremenu, bezbedno mogli evakuisati zarobljeni pripadnici Zbora narodne garde i MUP-a. Prema tome... kasarna je bila u tom momentu, govorimo o 18. ovaj, novembru, potpuno neprihvatljiva sa naše tačke gledišta, ovaj, za sabirni centar, odnosno logor ratnih zarobljenika.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Porazgovarajmo malo o samoj lokaciji "Ovčare" i njenom izboru za pritvorski objekat. To nije neka precizna nauka, već zavisi od perspektive osobe koja odabira mesto. Ali u vezi "Ovčare" može da se kaže da je tamo postojao put koji tu prolazi? Drugo, to mesto nije u urbanom području, što znači da je na najmanju moguću meru svedena opasnost uplitanja drugih osoba. Da li je to tačno? Mesto je izolovano?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, sagledavajući u celini probleme "Ovčare" od 18. pa nadalje, očigledno da je ona mogla da posluži da se jedna takva radnja kao što je privremeno formiranje logora ratnih zarobljenika, izvrši ovaj, bezbedno, da se oni tu prikupe. I dok se ne obezbedi ovaj... obezbede uslovi, i smeštajni i drugi, u glavnom sabirnom centru u Mitrovici, znači da se tu i da se prenoći i po bezbednom vremenu da se oni evakušu. Govorim o ovoj prvoj grupi koja je eva... evakuisana uspešno i bez problema. Znači da je tako trebalo da završi i ova druga grupa. Ovo što vi tvrdite, mislim da tu nije ništa sporno, da je to objekat izdvojen, da... da ima tu jedna ta komunikacija, jedan put i da je, eto tako, u tim ratnim uslovima, moguće, moguće ovaj, privremeno, ali zaista kratko zadržavanje zarobljenih, ovaj... pripadnika vojske.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zašto vi kažete u svom svedočenju: "To se dogodilo sa prvom grupom i tako je trebalo da bude i sa drugom grupom"? Zašto to kažete?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa kažem iz tog razloga što je "Ovčara" mogla da ovaj obezbedi te najminimalnije uslove da se ta radnja evakuacije zarobljenih izvede bez ikakvih problema. Ja kažem zbog toga, kad je mogla prva grupa, isto tako je mogla i druga grupa da bude, ovaj, na taj isti način evakuisana i prebačena za... za ovaj, Sremsku Mitrovicu. Po nekoj logici, nemam nešto posebno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Vratimo se sada na Mitnicu, kada ste vi bili tamo, dakle u noći 18. novembra. Hteo bih da sada konkretno razgovaramo o tom vremenskom periodu, kada odlazite na Mitnicu i kada ste tamo neko vreme. Sada bih hteo o tome sa vama da razgovaram. Da li je u jednom trenutku... Oprostite... Imamo prigovor.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Ne znam da li je moj kolega, uvaženi kolega Moore...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa nije... Nisam ja bio na Mitnici....

ADVOKAT VASIĆ:... pogrešno rekao ili je pogrešan prevod. Ali ovde se sugeriše svedoku da je svedok bio na Mitnici, a...

SVEDOK DANILOVIĆ: Nisam bio...

ADVOKAT VASIĆ:... a mislim da to nije uopšte predmet, niti je on rekao, niti je predmet svedočenja. On je bio komandant ove grupe sa Mitnice koja je čuvana, a nismo čuli da je on bio na Mitnici.

TUŽILAC MOORE: Oprostite. Oprostite što sam postavio to pitanje, zato što smo razgovarali o evakuaciji sa Mitnice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Razgovaraćemo sada o evakuaciji sa Mitnice. Moja greška. Mislim da ste vi to svakako shvatili. Nije problem. Dakle, govorimo o evakuaciji sa Mitnice očigledno na "Ovčaru". I zato, budite ljubazni, želim da o tome razmislite. Rekli ste da su se stvari dobro razvijale? Ali, da li se vi bilo čega sećate što je prouzrokovalo miris straha, kako bih ga ja nazvao, što je kod ljudi prouzrokovalo strah? Da li se tamo bilo šta dogodilo što bi to prouzrokovalo?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, ja vam otvoreno i odgovorno tvrdim da nisam imao nikakvog straha po pitanju obezbeđenja tih ratnih zarobljenika sa... zarobljenih u rejonu Mitnice. Ne znam mislim, ko je mogao da ima... Možda su ovi zarobljeni imali. Ja jesam stvarno zapretio, pozvao sam tog glavnog, ja mu se sada zaista imena ne sećam, u toj grupi, i rekao sam mu otvoreno: "Slušaj, nemoj da se slučajno desi da bilo šta pokušate po pitanju bekstva ili slično, zato što će biti otvorena vatra iz oružja koje vas obezbeđuje. Prema tome, nemojte to da radite ovaj, jer ćete napraviti veliku glupost. Ovaj... a ja vam garantujem da ćete bezbedno biti sprovedeni ovaj... u centar, sabirni centar, gde će se dalje o vašoj sudbini rešavati". Tako je bilo. Ja sad ne mogu da ovaj, kako da vam kažem... da nagađam da li je neko... nekoga bilo strah ili je... ili ga nije bilo strah od tih pripadnika i tako. Mislim, to je moje, moje lično... lično mišljenje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Ja kažem da ste vi vođi grupe sa Mitnice samo rekli: "Pazi kako se ponašaš. Ako se dobro budete ponašali, ništa vam se neće dogoditi". Sažeto rečeno, vi ste tako rekli, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne mogu da budem baš... ovaj, da intrepreriram taj... taj moj razgovor sa njim. Ali... ali je on u suštini bio taj. Iako je taj bio na razgovoru kod vas kao svedok, onda vam je mogao to da potvrdi i sve ono što sam ja iznosio u toku jučerašnjeg i današnjeg dana je bilo tako. Nije sporno, ako vi imate, onda možete da kažete ako... ako se sa nečim ne slažete. A ja se... kol'ko se toga perioda sećam, i baš tih nekih i detalja, ja mislim da je bilo sve tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko se sećam, tamo je bila 181 osoba, ja mislim. 181. ili 182. osobe. Zarobljenika u hangaru. Da li može da se kaže da su oni koji su ih obezbeđivali - radili u smenama? Molim vas da li možete da nam date kratak odgovor?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa, smene obezbeđenja su postojale. Ja mislim da su bile dve smene. I sa tim smenama nije bilo nikakvih problema. A kol'ko se sećam da je bilo 180. 181 ili 182, to zaista ne bih mogao da garantujem. Ali znam da je to brojno stanje bilo tada u ovome hangaru. A smene su funkcionisale. Ovaj, da li su menjane na sat ili na dva, mislim da je to irelevantno. Uglavnom, zavisno od hladnoće i ostaloga, i kol'ko ljudi mogu da stoje u stavu mirno sa uperenom pu... puškom na gotovs, i da imaju koncentraciju - toliko su te smene bile. Možda su bile sat, možda su bile dva; ali smene su obezbeđivale uredno, ovaj, obezbeđenje tih zarobljenih pripadnika.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A u vezi sa samim hangarom – on je bio prilično ispunjen, sa puno ljudi unutra, zar ne? 181 osoba plus stražari? To je tačno, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa bilo je...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, tačno. Slažem se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A za osvetljenje... mislim da ste se prvobitno služili svetlom sa vozila? Je li tako?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu toga baš detalja da se setim, a ne bih želeo da nešto kažem što... što nije bilo. Mislim da... kol'ko se sećam, da nam to nije predstavljalo problem. Problem je predstavljala velika hladnoća. To smo rešavali, jer je sa ove strane gde je bilo obezbeđenje bilo dovoljno slame, odnosno sena. Pa smo to dali da se može na tome da se ovaj, legne i malo da se ugriju jedan uz drugoga. Jer je bilo dosta hladno. I rešavali smo problem vršenja nužde s ovim nekim kantama, improvizujući u ovim ćoškovima nekako te uslove. Jer uslova da... da... da svaki ovaj, ide napolje, ovaj, da bi obavio tu potrebu, nije zaista bilo, pa smo to tako radili. I mislim da nije to bio neki problem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja neću da vas pitam o toaletnim sredstvima, nego da vam kažem da ako hoćete da obezbeđujete 180 ljudi, onda vam je jedna od osnovnih stvari svetlo, kako bi mogli da vidite šta oni eventualno rade. Da li biste se složili sa tim? Nećete da pustite 180 ljudi da vam sede u mraku, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, svetlo je bilo. Sad ja, da... da tvrdim da je to bilo od motornog vozila, da li su bili fenjeri, da li su bile baterijske lampe; ali odgovorno tvrdim da je postojalo svetlo, da se svaki pokret ijednog od ovih zarobljenih video, da ne kažem, kao na dlanu, jer je rastojanje između zarobljenih i obezbeđenja bilo možda tri ili četiri metra, otprilike tako, otprilike tako. Možda do četiri metra maksimalno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vi kažete ako bi neko došao do vrata hangara u kom je bila gužva i koji je bio osvetljen, da bi bio u mogućnosti da vidi ljude koji su unutra?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa teško da bi mogao da vidi, obzirom da je bilo obezbeđenje i na ulaznom delu. I nije bio dozvoljen pristup nikome da ulazi u objekat, bez znanja i odobrenja komandanta, ovaj, a to je mene, znači, komandanta logora. Znači, niko drugi nije mogao da uđe bez mog odobrenja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta bi bilo ako bi neko došao i ušao unutra i video jednu grupu od 50, 60 ljudi koji izgledaju potpuno preplašeno? Da li to odgovara vašem sećanju od 18. novembra - o evakuaciji Mitnice? Niko drugi senije video, samo 50, 60 ljudi koji su bili jako uplašeni? Da li se to dogodilo prilikom evakuacije sa Mitnice?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja pretpostavljam da su oni bili uplašeni o svojoj sudbini, ali to meni kao komandantu nije predstavljalo problem. Obzirom da sam i njihovog tog, kako sam ga ja nazvao, glavni, upozorio da im se neće ništa desiti. E sad, ja ne mogu da ulazim u psihu 180 ljudi koji su na... na... na drugoj strani hangara od obezbeđenja. Ali garantovao sam im bezbednost i da im se neće ništa desiti. Ne znam šta bi drugo mogao u toj situaciji, ovaj... da učinim?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Svakako se radi o načinu na koji ja postavljam pitanje. Ali, postaviću ga ponovo. Pretpostavimo da neka osoba uđe u taj hangar. Da li vi mislite da je izvodljivo da bi ta osoba mogla da vidi samo 50 ljudi u toj grupi, a da ne bi mogla da vidi preostalih 150?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Mislim da je to upravo ono što je gospodin Moore od mene... prigovarao meni stalno. Sada on traži od svedoka da spekulise: da li bi neka osoba videla ovaj ili onaj broj ljudi. Kako to svedok može da zna... koliko neka osoba može da vidi ljudi?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ako...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, odgovor bi to mogao da objasni i da nam pokaže kako su zarobljenici bili grupisani unutra, tako da je svedok možda u stanju da komentariše. Hvala vam. Da, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ja mogu da vam kažem sledeće. Ako bi neko došao do vrata hangara ili ako bi čak malo ušao u hangar, on ne bi video samo 50 ljudi, nego bi shvatio da se tamo nalazi veliki broj, još skoro 150 drugih osoba u tom relativno malom hangaru. To je tačno, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, oni... oni zaista su bili ovako, kako da kažem, poprilično zbijeni u ovaj deo, u ovu polovinu hangara. S druge strane, to je možda bilo i bolje, jer im je bilo mnogo toplije. Nažalost, to je tako i lakše su mogli da... da prežive tu noć. A mnogi su se poznavali, pa su i razgovarali međusobno. I par puta sam morao da ih upozoravam da ne razgovaraju glasno, nego da to, šta znam, da šapuću, jer je smetalo i nama u obezbeđenju, ovaj, dok... dok je to sve tako trajalo. A inače, da li bi ko mo... ko... ko će koliko ljudi da vidi, to... sve zavisi šta hoće da vidi. A, da je bio problem malog prostora, to je činjenica. Ali da vi obezbedite sa, recimo, u toj konkretnoj situaciji, u tim uslovima sa recimo 15, 16 ili 17 stražara da obezbedi 180 ljudi, ja zaista kao ovaj, starešina - nisam video drugog načina i to je tako urađeno. Sad, da li sam pogrešio ili nisam, to je stvar da se procenjuje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa ja neću iskazivati bilo kakve stavove, tačne ili pogrešne, to nije moj posao. Ali hteo bih sada da pređem na druga dva područja. Na Mitnici se zapravo nije dogodilo ništa što bi prouzrokovalo neku poteškoću ili bilo kakvu zabrinutost, zar ne? Dakle, nije bilo nikakve krize, nikakvog značajnijeg problema, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa nije bilo problema, samo uslove pod kojima su ovih 180 ljudi, ovaj, zarobljeni, u kom rejonu i gde, ja te detalje gospodine Moore zaista ne znam. Ne bih želeo da nagađam. Ali da su oni bili zabrinuti za svoje živote, to se videlo na njihovim licima, ovaj, to niko ne može da spori. Ovaj, tako je bilo kako je bilo. A, moj zadatak je bio da... da ih obezbedim, pa dalju njihovu sudbinu da prepustimo posle evakuacije drugima, nadležnima za to pitanje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ni na koji način ne pokušavam da utičem na vaše odgovore. Ali molim vas, pokušajte da dajete kraće odgovore. Ako mislite da nešto treba da kažete, recite. Ali molim vas, pokušajte da dajete kratke odgovore. Dakle, tačno je da se kaže da tamo nije bilo nikakvog događaja koji je prouzrokovao zabrinutost, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da nije, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. To može da se objasni na dva načina kada kažete da mislite da nije bilo. Dakle, da li to znači da nije bilo nikakvih problema?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa, sa strane obezbeđenja mi nismo imali probleme. E sad, i to je individualno, kako se ko od ovih zarobljenih osećao. Da li je, ovaj, i pod kojim uslovima zarobljen, da li je, ovaj, i šta je radio do zarobljavanja, kakva je njegova odgovornost. To je sad, mislim, širok dijapazon. O tome ne mogu zaista... jer ja te ljude uopšte...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR:... Prvi puta sam ih tada video, znate, mislim...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi imali radio vezu sa bilo kojom od ovih jedinica?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam gospodine Moore, na koju jedinicu konkretno mislite? Da li mislite na...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa bilo koju jedinicu. Da li ste imali mogućnost za komuniciranje putem radio veze u tom trenutku?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Bila je koliko se sećam samo veza sa komandom brigade. Sa ovim potčinjenim jedinicama, mislim da nije bila organizovana veza između samog logora - do ovih potčinjenih jedinica. Mislim da nije bila. Ali nije bilo ni potrebno, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi u bilo kom trenutku kontaktirali komandu brigade da joj kažete: "Treba nam pomoć", ili: "Imamo problem. Treba nam pomoć"?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam, nije bilo problema gospodine Moore, ne znam zašto bih ovaj, pravio problem kad ga nema. Nisam, ovaj, u tom smislu tražio nikakvu pomoć, jer je sve teklo onako kako bi otprilike trebalo i da bude. Nisam tražio pomoć, zaista. A ne znam ni odakle vam taj podatak, mislim... Ne znam... Možda je to neko izjavio, ali ja tvrdim ono što pouzdano znam kao komandant tog logora.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ko god da je tako nešto izjavio, izjavio je pogrešno? Da li je to tačno? To vi želite da kažete, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Želim da kažem da, da, ovaj, da je to pogrešno. Mislim, apsolutno ne znam... kad nije bio problem. Ja ne mogu da izmislim sad problem. Glupo je, ovaj, nešto nagađati. Ako je neko izjavio da je tražena pomoć 18. uveče, u toku noći, do... do 11.30 narednoga dana, kada je grupa prebačena u Sremsku Mitrovicu, mislim da je to neodgovorno. A neću da dajem moju dalju ocenu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li mogu da vas zamolim još jednom da kraće odgovarate? Ja ni na koji način ne želim da sugerišem da ste se vi nedolično poneli. Molim vas da to shvatite. Ja to uopšte ne sugerišem. Ja čak, naprotiv, mislim da ste se vi apsolutno ispravno držali tamo. Da li možemo da pređemo na nešto drugo, molim vas? Vi ste nam rekli da se sećate, ili bar tako izgleda, da je tamo bila neka policijska jedinica? Da li se sećate da ste to rekli u svom svedočenju? Da ili ne, molim vas?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa, bila je ova četa vojne policije 80. motorizovane brigade, odnosno njen deo koji je u okviru tog obezbeđenja obezbeđivao ove ratne zarobljenike. To je tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, koliko se vi sećate, to je jedina jedinica koja je došla te večeri na "Ovčaru" zbog evakuacije sa Mitnice? Da li je to tačno ili nije, gospodine?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, to je jedinica koja je imala zadatak da u sklopu obezbeđenja - obezbedi ove zarobljene pripadnike Zbora narodne garde i MUP-a. A sad ja vam zaista ne mogu da tvrdim da možda slučajno nije bio angažovan manji broj iz ove izviđačke čete. To ne mogu.... ni... ne... ja bih vas zamolio da me... da me ovaj... ne tražite da li... koliko je baš brojčano vojnika bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja vas to i ne pitam. Ja se bavim jednim vrlo jednostavnim pitanjem. Koliko je vama poznato, da li je ova jedinica koja je čuvala zatvorenike na "Ovčari", bila jedinica koja je ostala sa zatvorenicima svedok oni nisu otišli odatle sledećeg dana?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Tako... Tako je, ovaj, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Tako je... tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, vidim da je možda malo prerano za pauzu, ali imam razlog zašto tražim da odemo na pauzu sada. Možda ćemo na taj način da uštedimo neko vreme, dugoročno gledano, a znam da ste vi uvek za takva rešenja, časni Sude?

SUDIJA PARKER: U redu, gospodine Moore. Nastavićemo u 12.30 časova.

TUŽILAC MOORE: Puno vam hvala.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Puno vam hvala.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Daniloviću, pitali su vas za Operativnu grupu Jug - kada je ona prestala da postoji? Vi ste mislili posle 20. novembra. Možda 22. novembra? Je li tako?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: 22. ili 23. ali mislim da smo to juče raspravili ali baš da me ne vežete. Ali znam da je tada izvršeno, kako da kažem, ovaj... ova Partizanska brigada je... odnosno 80. brigada je od 20- partiznaske brigade preuzela zonu odgovornosti: Jakubovac, zatim, ovaj, Ovčaru... i još neka sela, tu u toj široj okolini, tako da je posle toga...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR:... komanda brigade počela da... da, ovaj, djeluje samostalno. Znači, izašla je iz sastava Operativne grupe Jug. 22. ili 23.? Ali nemojte me baš držati strogo za... ali juče smo to raspravili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne kažem da grešite. Sada ću da vam pokažem jedan dokument. Ali kažite mi molim vas ukratko, kakva je uloga redovnog borbenog izveštaja? Ukratko molim vas to opišite?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, redovni borbeni izveštaj treba da bude pregled stanja borbene gotovosti jedinice i događaji koji su se desili u protekla 24 časa. Normalno, oni koji su najbitniji i najvažniji, naime, koji utiču na borbenu gotovost jedinice. To bi bilo ovako naj... najkraće.

TUŽILAC MOORE: Pokušaću da brzo ovo obradimo. Molim vas da pogledamo dokazni predmet broj 426, dakle dokazni predmet broj 426 da se stavi na ekran?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite mi molim vas kada to budete dobili na vašem ekranu?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Tu je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hajde da pogledamo zaglavlje. Operativna grupa Jug, vreme je 18.00 časova, 23. novembar, je l' tako?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Tako je gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Selo... selo Negoslavci. Očigledno je upućeno komandi Prve vojne oblasti, redovni borbeni izveštaj. Ono na šta skrećem pažnju je upis za 23. novembar u 18.00 časova. I ako okrenemo stranu 2 videćemo to. A to je potpisao pukovnik Mrkšić. Možemo li da okrenemo molim vas stranu?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću...

ADVOKAT VASIĆ:... ja samo moram da kažem, ja slušam prevod na BHS-u i prevodioci ne mogu da stignu da isprate mog uvaženog kolegu Moorea s ovim pitanjem. Jednostavno, pola... pola pitanja je ušlo, pola nije.

TUŽILAC MOORE: Ja ću usporiti.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, idemo iz početka. Imamo dokument na ekranu. Tu stoji: "Redovni borbeni izveštaj" i ono što je važno u njemu po meni je da je to od komande Operativne grupe Jug, vreme je 18.00 časova, datum je 23. novembar. A kada pogledamo stranu 2...

TUŽILAC MOORE: Molim da se to uradi?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li imate stranu broj 2?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, imam gospodine Moore. Tu je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, tu možemo da vidimo pečat, primljeno 23. novembra, potpisao pukovnik Mrkšić. Dakle, ja vam kažem, ako gledamo ovaj dokument, vi ste apsolutno u pravu. Datum je 23. novembar. Da li se slažete?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, slažem se, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada da pređemo na neke druge teme. Kada ste juče svedočili, ja sam zatvorio oči i pitao sam se "Šta govori ovaj čovek?" I učinilo mi se da ste vi rekli da LAD PVO nikad nije bio podređen Operativnoj grupi Jug. To je jedna od stvari. Da li ste vi zaista to pokušavali da kažete?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Meni je zaista žao, gospodine Moore što se nismo razumeli. 80. LAD PVO celo vreme izvođenja borbenih dejstava, od njegovog dolaska u zonu upotrebe, znači na širem prostoru Vukovara, bio je pod direktnom komandom komandanta 80. motorizovane brigade. Znači, nije prepočinjavan kao celina nekoj drugoj jedinici. Činjenica je da su pojedine baterije iz tog sastava za protivvazдушnu borbu pridavane, ali privremeno za realizaciju samo pojedinih zadataka. Ne znam da li smo se, ovaj, razumeli, ali ja sam to tako mislio. Ako ste me pogrešno razumeli, onda je moj ovaj odgovor, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne treba sebe da krivite. Ponekad ja ne shvatim sve kako treba. Ali molim vas pogledamo jedan ili dva upisa u ratni dnevnik.

TUŽILAC MOORE: Da vidimo... to je dokazni predmet broj 375, čini mi se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Postavljena su vam već neka od ovih pitanja ali ja ću se truditi da budem vrlo precizan. Imamo upis za 10. novembar, za 16.00 časova. Da li to vidite?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Vidim, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ako pogledamo, tu stoji: "LAD PVO dejstvuje u skladu sa planovima Operativne grupe Jug i borbenim zadacima". Vi ste to već spominjali, zar ne? Da li ste to našli?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Jesam, ovaj, gospodine Moore. Ako mogu samo malo da pojasnim. Naređenje za protivvazдушnu odbranu načelnika PVO Operativne grupe Jug. Tamo ste videli zadatke svih jedinica PVO koje je komand... koje je ovaj... i to naređenje je došlo svim jedinicama - po pitanju objedinjavanja dejstava po letilicama u vazдушnom prostoru. Prema tome, to se mislilo da ovaj LAD PVO dejstvuje po tom naređenju koje je došlo iz komande Operativne grupe Jug. I normalno, po naređenju komandanta brigade. Znači, LAD PVO nije bio izdvojen posebno kao jedinica da bu... da, jer... bilo bi... izvinite, bilo bi vrlo smešno da komandant Operativne grupe Jug komanduje 80. motorizovanoj brigadi, a ponovo komanduje i LAD-u PVO. Onda bi to bilo dvojno komandovanje, a to je kod nas u vojsci nezamislivo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. To ste nam već rekli. Ali ja ću sada da probam sa vama da obradim neke konkretne delove. Molim vas da pogledate dokazni predmet broj 367. Neka vam se to pokaže, zato što je moguće da tu leži suština problema, ukoliko se uopšte radi o problemu. A onda ćemo da se vratimo na ratni dnevnik. Da li imate sada dokazni predmet broj 367 na vašem ekranu?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ga još nisam dobio, ali nije važno. Na naslovnoj stranici kaže: "9. novembar, 9. ili 11. novembar 1991. godine, selo Negoslavci, komandi 80. LAD PVO". Dakle, vidimo sasvim jasno da je ovo naređenje upućeno toj konkretnoj jedinici. Da li se slažete? Da li možete da odgovorite?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ako može, ovaj, gospodine Moore, da celo naređenje pregledam? Ako može još malo da se podigne?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Preći ćemo i na naređenje, ali hoću prvo ovo da pogledamo, da svi vide datum o kome govorimo. Ako pogledate na vrh stranice, vidite komanda Operativne grupe Jug. Vidimo da je to 9. ili 11. Važno je da se to vidi i da se vidi kome je to upućeno - komandi 80. LAD PVO. Da li se slažete s tim, pa onda možemo da idemo dalje? A ono što bih želeo da uradim...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa to naređenje je upućeno komandi LAD-a PVO, kao naređenje kojim se reguliše protivvazдушna borba u okviru Operativne grupe Jug. A ono što se najkonkretnije odnosi i na 80. LAD PVO. Ovo naređenje po meni, nema karakter da je 80. LAD PVO nekome konkretno pretpočinjen u Operativnoj grupi Jug. Malopre, mislim da me niste razumeli kada sam rekao: Bilo bi nelogično da komandant Operativne grupe Jug komanduje 80. motorizovanom brigadom i 80. LAD PVO jednovremeno, obzirom da je 80. LAD PVO - sastavni deo 80. motorizovane brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ne pokušavam da vas uhvatim u klopku. Samo pokušavam da vas uputim na ono što mene interesuje. Dakle, pogledajmo tačku broj 7 gde stoji: "Potrošnja municije i projektila". Dakle, da li vidite sada taj deo, tačka 7? Da li tu stoji da LAD PVO 80. motorizovane brigade se stavlja u pozadinsko obezbeđenje Operativne grupe Jug do 11. novembra? A dalje, u pozadinsko obezbeđenje 80. motorizovane brigade? To je očigledno naređenje. I ljudima koji to gledaju možda sugeriše da vi kažete da je LAD PVO 80. motorizovane brigade, ja ću sada da upotrebim reč "podređen" u neutralnom smislu, i da je trebalo da štiti pozadinske jedinice Operativne grupe Jug, a onda da se prisajedini 80. motorizovanoj brigadi. Da li se slažete s tim ili ne? Da li se to kaže?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, ja sam se sada malo i prisetio. Pozadinski bataljon 80. motorizovane brigade je bio u pokretu čini mi se devetog, od Smedereva prema Sotinu da se, ovaj, izvrši pokret i njegov razmeštaj, kako bi mogao da u pozadinskom smislu podrži pozadinsko obezbeđenje svih jedinica, pa i 80. LAD-a PVO. Zbog toga što taj pozadinski bataljon brigade nije bio na svome mestu, a ovaj divizion je morao da dejstvuje. Zbog toga je stavljen na pozadinsko obezbeđenje Operativne grupe Jug, što se vidi iz ovoga baš upravo naređenja gospodine Moore. Mislim da je sada dilema ovaj razjašnjena. Ako... ako ste vi zadovoljni, ako niste - da još tražimo neki odgovor. Mada je to - to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa hvala vam na ljubaznoj ponudi, ali ja nažalost nisam u potpunosti zadovoljan, a hteo bih da obradimo još jednu ili dve druge teme. Vratimo se na dokazni predmet, na ratni dnevnik. Imamo 10. novembar koji se poklapa sa ovom naredbom u 6.00 časova, 10. novembar, što je tačno u vremenskom rasponu koji to naređenje određuje, gde kaže: "LAD PVO deluje u skladu sa planom i borbenim zadacima Operativne grupe Jug". Ja bih vam rekao da to zapravo odražava naređenje koje smo upravo videli. Da li biste se vi sa mnom složili?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, pored najbolje želje da nemamo zaista nikakvih, kako da kažem, ovaj, nesuglasica, ali ja sam vam objasnio zbog čega je u pozadinskom smislu LAD PVO stavljen na pozadinsko obezbeđenje Operativne grupe Jug. I to se odnosi na to. A ovo što ovde piše - da on dejstvuje po planu i zadacima Operativne grupe Jug - to je ono opšte naređenje koje je Operativna grupa Jug prosledila, odnosno naredila da se dostavi svim prvopotčinjenim jedinicama. Verujte mi da je tako. Kao oficir odgovorno tvrdim, a vi možete veštaka da konsultujete, pa će ovo da potvrdi što sam ja rekao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možemo li da zaboravimo ovaj lični element? Niko ne pokušava da kaže da vi namerno nas navodite na pogrešan put ili da nije tačno ono što kažete. Dakle, opustite se i pogledajte ovaj konkretan dokument. Tu piše da "LAD PVO deluje u skladu sa planom i borbenim zadacima Operativne grupe Jug". To dakle ima direktne veze sa ovim što sam vam ja upravo pokazao, i ja vam kažem da to mora da bude tačno. Zar se vi ne slažete sa tim?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu gospodine Moore uz sva uvažavanja vašeg položaja, mesta i uloge u ovom Sudu. Ja sam vam na jednostavnom primeru hteo da pokažem. Nenormalno bi bilo da komandant Operativne grupe Jug komanduje 80. motorizovanom brigadom, i sad još posebno komanduje 80. LAD-om PVO. Zaista bi to bilo za nas vojnike suludo. Zbog čega bi bilo dvojno komandovanje sa jednim sastavom? Mislim, uz sva uvažavanja, ne želim nikoga da vređam, ovaj, ne pada mi zaista napamet.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vas zapravo brine dvojnost komandovanja, je l' tako? Vi o tome govorite, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa govorim o tome, jer sam rekao zbog čega je, i to je samo isključivo zbog pozadinskog obezbeđenja ovoga... ove jedinice LAD-a PVO. On je stavljen na pozadinsko obezbeđenje Operativne grupe Jug, i zbog toga je ovo naređenje i usledilo - da bi regulisalo pozadinsko obezbeđenje, znači sve borbene potrebe ovog divizionu - do dolaska matične jedinice brigade, a to je pozadinski bataljon u rejonu Sotina. Mislim da ovde u operativnom i ratnom dnevniku možemo to i da nađemo, pa da... da uporedimo, ako je nešto sporno?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pređimo na 11. novembar pa ćemo da se vratimo na to kada budemo govorili o jednoj drugoj temi. Ako govorimo o 11. novembru u 18.00 časova, u tom trenutku je LAD PVO još uvek na istim položajima. Da li vidite gde to piše? Mislim da su vam to već pokazivali.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Dobro. To nije ništa sporno, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Molim vas, pogledajte sada šta piše za 15. novembar. To je nešto o čemu vam nisu postavljana pitanja.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da vidimo šta je to? 15. jedanaesti. To je 18.00 časova, je l' tako?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. Ali ja sada ne želim da govorimo o LAD-u PVO. Želim da govorimo o jednoj drugoj jedinici. Da li ste našli 15. novembar, 16.00 časova?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Petnaesti...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste našli to?
SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Samo malo.

SUDIJA PARKER: 16.00 ili 18.00 časova?

TUŽILAC MOORE: Oprostite, moja greška.

SUDIJA PARKER: Piše tako i u transkriptu i to se već spomenulo ranije.

TUŽILAC MOORE: Oprostite, 18.00 časova.

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: A, da. Da, da. Ne znam o kojoj jedinici mislite?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih sa vama da govorim o OKB-u. Da li ste to našli?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da. Da, jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam šta znači OKB?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je oklopni bataljon, gospodine Moore. Tako mi imamo tu skraćenicu. Ovaj, ovaj bataljon je bio pretpočinjjen 130. motorizovanoj brigadi, tako da nije bio u sastavu 80. motorizovane brigade, u čijem je inače formacijskom sastavu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa ja ni ne pokušavam da kažem da jeste. Ali pogledajmo šta tu piše. Piše: "OKB je", pazite šta piše "još uvek pod komandom 130. motorizovane brigade i deluje u skladu sa borbenim zadacima 103. motorizovane brigade". Vi ste rekli da je bio pretpočinjjen da biste objasnili ovo što tu piše "pod komandom". Da li je tako?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ne vidim da piše 103. Ovde piše: "OKB je u sastavu 130. motorizovane brigade, i radi po ratnim zadacima predstavnika komande". Tako je napisano. Nije baš vojnički pismeno, ali...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pogledajmo šta ste vi zapravo rekli: "To je oklopni bataljon gospodine Moore, to je skraćenica koju mi imamo". Sledeća rečenica kaže: "Ovaj bataljon je bio pretpočinjjen 130. motorizovanoj brigadi". Vi dakle kažete, izgovarate reč "pretpočinjjen" umesto izraza "pod komandom". Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, pa tačno je i jedno i drugo. Ako se jedinica, ovaj, pretpočini, onda je ona pod komandom te jedinice kojoj je pretpočinjena. Mislim da je to i logično i da tu nema ništa sporno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam na tome. Pogledajmo sada sledeće. Pogledajmo šta piše za 12. novembar?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: A to je unazad. Samo da nađem. U koliko časova gospodine Moore? U koliko časova?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Isto vreme kao i ranije. Dakle, ako pogledamo šta piše za 12. novembar, vidimo da je i dalje PVO na istom položaju, da je LAD PVO na istim položajima. I dalje se govori o drugom LAD-u, o trećem LAD-u, i onda dolazimo do sledeće rečenice: "Oni i dalje postupaju u skladu sa borbenim zadacima

Operativne grupe Jug". Da li to znači da borbeni zadaci Operativne grupe Jug imaju kontrolu nad njihovim položajima?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, cela 80. motorizovana brigada dejstvuje po planu Operativne grupe Jug. Ja mislim da je ovo napisano u ovome borbenom, odnosno u ratnom dnevniku samo zbog toga što smo dobili posebno naređenje za protivvazдушnu odbranu, koja objedinjava sve jedinice PVO po pitanju opštih zadataka i kontrole vazdušnog prostora. Drugog razloga zaista nije bilo, ovaj, da se... i nije bilo razloga da se ceo 80. LAD PVO pretpočinjava ovaj, Operativnoj grupi Jug. Zbog čega bi komandant Operativne grupe Jug imao dve jedinice na vezi za komandovanje? Mislim da nije bilo nikakve potrebe.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Vi ste nam rekli da reč "pretpočinjen" i izraz "pod komandom" da su obe tačne. Kada se neka jedinica pretpotčini, onda je ona pod komandom one jedinice kojoj je pretpočinjena?

Pogledajmo šta piše za 13. novembar? Pogledajmo šta je tu uneto za LAD PVO, molim vas? Da li ste to našli?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Našao sam, samo ovo je... Ovaj ko je zapisao, smešno je napisano za mene kao profesionalnog vojnika. Verujte mi, najiskrenije kažem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas, samo odgovorite na pitanje...

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ali znate šta, a mogu li ja vas gospodine Moore da...

TUŽILAC MOORE – PITANJE:... ali prvo saslušajte pitanje. Jer ako je ovo što vi kažete tačno, ovaj unos da je "pod komandom Operativne grupe Jug", to znači da je ono što ste ranije rekli, da joj je ta jedinica pretpočinjena. Vidim da potvrdno klimate glavom. To je tačno, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ma nije gospodine Moore. Ja pokušavam stalno da, da ovaj, da vam kažem zaista kako je bilo. Ne mogu, ne mogu ovaj, da objasnim zbog čega je operativni oficir napisao ovo u ratnom dnevniku ovako kako je napisao. Ali ja bih vas zamolio da vidim to naređenje kojim se pretpočinjava 80. LAD PVO komandi Operativne grupe Jug. Ako postoji to naređenje, onda ću vam se ja rado izvinuti. Jer, uvek kada se pretpočinjava neka jedinica - sledi naređenje. To ne ide ovako usmenim... usmenim, ovaj dogovorom. Može da se desi, zbog izuzetno teške i složene situacije, da se izda usmeno naređenje, da bi se brže, ovaj, ispoljilo dejstvo. Ali mora da usledi - pisani borbeni dokumenat. Verujte mi da je tako. A vi možete proveriti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa to nas vodi do druga dva pitanja. Ali rešimo najpre prvo. Ako neko čita ovaj dnevnik i ako pročita da je "pod komandom Operativne grupe Jug", to znači, bez obzira da li se vi sa tim slažete ili ne, da je LAD PVO pretpočinjen i da je pod komandom Operativne grupe Jug. To je tačno, zar ne? To ovde piše. Vi možete da se ne slažete, ali to tu piše?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, ja vam odgovorno zaista tvrdim da nije on pretpočinjen Operativnoj grupi Jug. Pa ja sam vam i naveo prost primer. Zbog čega bi komandant brigade... ovaj Operativne grupe Jug izdvojio ovaj LAD PVO, pa da komanduje i njemu, a posebno 80. motorizovanoj brigadi? Zaista mislim, ne znam koliko se razumete u vojnu terminologiju, ne želim ni u kom slučaju da vas vređam, niti bilo koga ovde u sudnici, ali je to tako. Zato sam vam

rekao. Ja bih voleo da vidim naređenje po kome se 80. LAD PVO posebno pretpočinjava Operativnoj grupi Jug. A pogledajte ovde, ispod ovoga LAD-a PVO piše i HAD 105 milimetara, molim vas, gospodine Moore. Gde piše... kaže: "Radi po naređenju Operativne grupe Jug". Po toj nekoj logici, moglo bi se doći do zaključka da je i ovaj HAD 105 milimetara bio pretpočinjen... ovaj, Operativnoj grupi Jug, a nije tako bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja bih rekao da to uopšte nije tako. I vi ne biste trebali da mislite da ste jedini čovek u ovoj zgradi koji ima vojno iskustvo. Ali molim vas, rešimo ovaj konkretni unos. Da li je to tačno da ove reči koje pišu ovde u ovom dnevniku kada se uzmu na prvi pogled, bez obzira na to što vi kažete, a Pretresno veće će samo da odredi tu težinu, ako pogledate šta tu piše, tu piše znači da je LAD PVO pretpočinjen Operativnoj grupi Jug. Bez obzira da li se to vama sviđa ili ne i da li se vi sa tim slažete ili ne? Da li molim vas možete da odgovorite na pitanje?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, odgovorno tvrdim, bio sam načelnik štaba brigade, da nikada 80. LAD PVO nije bio pretpočinjen - posebno komandi Operativne grupe Jug. A vi proverite. Mislim, to je moje mišljenje i ja ne mogu da dajem... Nisam želeo, verujte mi, iskreno vam kažem, nikoga da potcenjujem u vojničkom, ovaj, znanju i tako dalje. Ako ste stekli utisak, ja se zaista iskreno izvinjavam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Moram da vam kažem da je moje vojno znanje daleko manje od vašeg. Idemo na drugu temu. Kada se pogleda ono što vi svedočite ovde, da li vi zapravo kažete da (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) bio kriv i odgovoran za ubistva na "Ovčari"? Da li vi to kažete?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: O, gospodine Moore, ja zaista ne... ne... u tom smislu ne prejudiciram ko je kriv. To mora da... da ovaj, donese odluku Sud i nemojte me, ovaj, navoditi da ja kažem neko moje lično mišljenje. Ja samo tvrdim ono kako je zaista tada bilo u tom ratnom vremenu. I ne pada mi napamet da prejudiciram bilo kakvu odluku Suda. To će Sud da... da utvrdi - činjenično stanje. Ja samo govorim istinu i samo istinu. Mislim da se, ovaj, razumemo?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mi se svakako razumemo. A da li možemo da se razumemo sa sledećim: da je 80. motorizovana brigada imala "Ovčaru" među ostalim mestima - u svojoj zoni odgovornosti?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa to uopšte nije sporno, gospodine Moore. To nije sporno. Mislim to... to se vidi iz svih dokumenata.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. S tim u vezi se slažemo. Ako komandant 80. motorizovane brigade obavesti svog nadređenog oficira da se nešto događa u njegovoj zoni odgovornosti, dakle u zoni odgovornosti komandanta 80. motorizovane brigade, ako ja dobro shvatam propise, to znači da komandant Operativne grupe Jug ima odgovornost da rešava taj problem. Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa, kako da vam kažem. Ovaj, svaki komandant u svojoj zoni odgovornosti, u skladu sa odlukom i zadacima, izvršava naređene zadatke. Ako komandant 80. motorizovane brigade izvesti pretpostavljenu komandu - da traži pomoć, u bilo kom obliku, pretpostavljena komanda je dužna da preduzme odgovarajuće mere u cilju realizacije, ovaj, nastale, odnosno u cilju izvršenja, odnosno, razrešenja tog problema koji je nastao. Ja sad ne mogu tu da dajem, ovaj, ocenu kako je komandant 80. motorizovane brigade izvestio, na koji

način i šta je tražio kao pomoć. Te detalje zaista ne znam, i ne bi mogao u to da se upuštam, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, ali držimo se stvarnosti zato što se u vrtimo u krug po ovom pitanju. Realnost je sledeća da – ako Vojnović kao komandant 80. motorizovane brigade zna da se nešto događa u njegovoj zoni odgovornosti, i onda svog nadređenog oficira obavesti da se u Vojnovićevoj zoni odgovornosti pojavio problem, Mrkšić koji je komandant, ima odgovornost koja je na njega prenešena, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa dok je u zoni odgovornosti, 80. brigada Operativne grupe Jug, znači da je odgovornost, ovaj, komandanta Operativne grupe Jug za celu zonu odgovornosti. A svaka jedinica odgovara za svoju zonu: 80. brigada odgovara za svoju zonu odgovornosti. Ostale jedinice isto tako, koje su u sastavu Operativne grupe Jug - za svoje zone odgovornosti, a normalno, general Mrkšić odgovara za celu zonu odgovornosti, gde su raspoređene njemu potčinjene jedinice. To je u principu tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Sada porazgovarajmo o linijama komandovanja. Uzmimo za primer jednu situaciju u kojoj govorimo o zoni odgovornosti 80. motorizovane brigade. To je očigledno Vojnovićeva odgovornost, njega kao nadređenog oficira. Da li se slažete?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa ako je to zona odgovornosti 80. motorizovane brigade, onda je najodgovorniji komandant. To nije sporno. To... to je opšte... opšte poznato, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je onda odgovor na moje pitanje da?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa odgovoran je komandant jedinice. Odgovor je taj. Ja mislim da ste i vi to tako...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači Vojnović?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Komandant 80., znači, ovaj, potpukovnik Vojnović je odgovoran za svoju zonu. Ja drugačije to ne mogu da, ovaj... kažem. To je tako. Znači, svaki komandant odgovara za svoju zonu odgovornosti. Druga... drugo je pitanje, ovaj, gospodine Moore, izvinjavam se, da samo malo još uzmem vremena. Drugo je pitanje koliko je potrebno da pretpostavljeni komandant, u konkretnom slučaju i komandant Operativne grupe Jug, da pomogne u rešavanju drugo... nekog od nastalih problema. To je sada drugo pitanje. Ja govorim samo o odgovornosti, objektivnoj odgovornosti... za zonu odgovornosti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pokušaću još jednom. Dakle, ako imamo situaciju u kojoj imamo zonu odgovornosti 80. motorizovane brigade, onda bi odgovoran bio Vojnović. Da li je tako? On je komandant, to je tačno? Kako to da ne kažete "da"? Zar vi ne znate?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa odgovoran je komandant 80. brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako komandant primeti da se u njegovoj zoni odgovornosti događa o čemu nikada nije bio obavešten i onda on, zato što hoće tako da uradi, obrati se svom pretpostavljenom oficiru da se razjasni šta se to, za boga miloga, događa. Kakva je odgovornost tog pretpostavljenog oficira, kada ga Vojnović o tome obavesti?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ja se zaista izvinjavam, nisam dobro, ovaj, pitanje razumeo, gospodine Moore. Ako može malo... ako može da ponovite pitanje, molim vas? Nisam ga dobro razumeo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Imamo zonu odgovornost 80. motorizovane brigade. 80. motorizovana brigada nalazi se u sastavu Operativne grupe Jug. Komandant 80. motorizovane brigade je Vojnović. Ako zamislimo situaciju u kojoj Vojnović sazna da se u njegovoj zoni odgovornosti nešto događa za šta on prvo - nije znao da se događa i ko to radi, pa pod dva – kada sazna ko je tamo, on se obrati svom komandantu, dakle gospodinu Mrkšiću i kaže mu: "Slušaj, nešto se događa u mojoj zoni odgovornosti, dakle u zoni 80. motorizovane brigade, što je i u tvojoj zoni odgovornosti - Operativne grupe Jug." Onda je tačno da i Mrkšić postaje upleten u čitavu tu situaciju, zato što je o njoj obavešten. To je zapravo suština komandne odgovornosti, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: To je sad ovo pitanje ovaj, komandne odgovornosti. U konkretnom slučaju, potpukovnik Vojnović trebao je da ispita sve okolnosti. Ako nije... Ja zaista sad ne znam, ja govorim... pod pretpostavkom, ako nije bio upoznat o tom događaju, kako se to desilo, onda je trebao da prvo ispita šta se desilo, pa da onda traži pomoć. A ne znam u kom kontekstu je on tražio pomoć od generala Mrkšića? Zaista nisu mi ti detalji poznati. I dobro bi bilo da... da njega pitate i ovaj, da on da najkonkretniji odgovor. Ne mogu da, ovaj, unapred, ovaj, nešto kažem u... u tom smislu. Ali u svakom slučaju, svaki komandant je odgovoran za svoju zonu odgovornosti. Komandant mesta za... za komandu mesta, komandant, ovaj, brigade za određenu zonu odgovornosti. Komandant Operativne grupe Jug za celu... koju pokriva njemu potčinjene jedinice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da sam vam postavio sasvim jasno pitanje. Ja znam da ste vi svedok Odbrane pukovnika Mrkšića ali isto tako vi ste svedok Suda. I vi kažete da nastojite da ustanovite istinu, pa ću ovo pitanje da vam postavim još jedanput. Da li me razumete? Ja ću da ga ponovim. Ako imate situaciju u kojoj Vojnović kao komandant 80. motorizovane brigade sazna da mu se nešto u zoni odgovornosti, u njegovoj zoni odgovornosti događa, a što ga prilično zabrinjava, zbog čega se on onda obrati svom pretpostavljenom, dakle pukovniku Mrkšiću, da li vi onda kažete da Mrkšić tu nema nikakvu odgovornost? Molim vas odgovorite na to pitanje jednostavno?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: To je... to je gospodine Moore složeno pitanje. Ovaj, treba utvrditi krivicu u tom komandnom smislu – šta je preduzeo Vojnović, šta je trebao da preduzme Mrkšić. Ja ne želim da budem sudija, i ne mogu... ne mogu da... ne znam da li... vi tražite od mene da ja kažem ko je kriv. Ja ne mogu da dam ocenu ko je kriv. Znači, treba ispitati do kraja događaj koji se desio, pretpostavljam na koji događaj vi mislite, znači okolnosti pod kojima se desio... okolnosti pod kojima se desio, zbog čega je to došlo do toga. I onda, posle toga, do... donositi zaključak - ko je najkonkretnije odgovoran u tom lancu, ovaj, komandovanja. Mada ta... da iskren budem, ta komandna odgovornost je meni nekako rastegljiv pojam. Jer mora da bude konkretno lice odgovorno što se nešto desilo. Primera radi, komandant brigade sazna da je tamo grupa, ovaj, nekih – ako dozvolite samo da završim, vrlo kratko – napravila neki zločin. I sada, ovaj, jurimo komandanta brigade zato što... on ne može 5.000 vojnika da drži u rukama i da im, ovaj, kako da kažem, naređuje... kako da se ponašaju. Ali... on jeste u onom moralnom smislu odgovoran. Ali, najkonkretnije je odgovoran onaj koji je izvršio taj zločin. Kao što ne možemo da

okrivimo da je jedan narod kriv, tako ne možemo da okrivimo jednu celu jedinicu, odnosno samo komandanta - što je neko drugi napravio zločin. Mislim, to ja tako mislim, gospodine Moore, da je...

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Izgleda da moj uvaženi kolega zaista ovim pitanjima tera svedoka da spekulise, da ga stavlja u jednu virtuelnu poziciju događaja, koji dakle nije baziran na...

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Vasiću. Ne slažem se. Svedok je dao odgovor koji predstavlja nagađanje, ali u pitanju koje mu je postavljeno nije bilo nagađanja. Hvala vam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja neću da zatvorim ovu temu, osim ako mi Sud tako ne naredi? Da li me razumete? Predstavio sam vam situaciju. Ja nemam nikakvih sumnji da vi tačno znate zašto vam ja postavljam ovo pitanje. Vi kažete da ste došli ovamo da kažete istinu, a ja vama kažem - ako Vojnović kaže Mrkšiću kao pretpostavljenom komandantu - da se događaju određeni incidenti u okviru zone odgovornosti Operativne grupe Jug, kao i zone odgovornosti 80. motorizovane brigade, onda je Mrkšić obavešten o tome i on je odgovoran. To je tačno, zar ne? Da ili ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa gospodine Moore, onda mora da pitate gospodina Mrkšića i gospodina Vojnovića. Oni će reći zašto je to bilo i zbog čega je bilo. Ja ne mogu tu... mislim... da... da ovaj... kriv je ovaj, kriv je onaj. Ne znam pod kojim okolnostima, jer tada nisam ni bio u komani 80. motorizovane brigade. Sve što bih rekao bilo bi, da ne kažem, na neki način, proizvoljno. Znači, ove ljude, znači isto tako treba upitati - kako je došlo do tog događaja? Ja zaista ne mogu da vam... ne mogu da tu presuđujem. Ja se zbilja izvinjavam najiskrenije, ali treba to saslušati do kraja - koje su okolnosti uticale da dođe do tog događaja. I iz toga, ovaj, posle izvući zaključak ko je zaista objektivno kriv. Ne znam da li sam, ovaj, zadovoljio vaš...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja od vas ne tražim da vi pripisujete krivicu. To nije pitanje za vas, a nije pitanje ni za mene. To je pitanje za Pretresno veće. Da li to razumete? Ja vam kažem da vi namerno izbegavate da odgovorite na ovo pitanje. Ja vama to kažem. I vi vrlo dobro znate da ukoliko je taj scenario tačan, Mrkšić snosi odgovornost. To je vrlo jednostavno. Isključivo po liniji komandovanja. To je tačno, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, meni je žao da se mi ne razumemo. Vi od mene tražite da ja dam najkonkretniji odgovor - ko je kriv. Ja uporno želim i nastojim da vam kažem da treba saslušati i jednog i drugog komandanta - pod kojim okolnostima se desio ovaj, taj događaj, šta je sve uzrokovalo da dođe do tog događaja, i na osnovu toga doneti, ovaj, konkretno ko je... ko je, ovaj, za taj događaj kriv. Ja... ja vas zaista, uz svo uvažavanje... mislim, molim da vi mene razumete, i da me ne stavljate u poziciju da ja dajem ocenu komandantima. Ja sam bio na sasvim drugom mestu u vreme doga... ovog, tog nesretnog događaja. Ja sam ovde

govorio o svemu onome gde sam bio prisutan i gde sam imao objektivno svoj uticaj. U ovom konkretnom događaju, bio sam nekih 20 kilometara daleko i nisam mogao imati nikavog uticaja, niti bilo šta u tom smislu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ću da prepustim Pretresnom veću da samo donese svoje zaključke, ukoliko to nalaze za shodno. A ja ću da pređem na drugu temu. Hajde da pogledamo jednu situaciju gde vi imate zonu odgovornosti i recimo da je to zona odgovornosti 80. motorizovane brigade i da imate neke osobe koje ulaze u tu zonu odgovornosti, a da su iz pretpostavljene komande. Šta onda treba da radi osoba čija je to zona odgovornosti, ukoliko neko iz pretpostavljene komande dođe u tu zonu odgovornosti? Da li razumete moje pitanje?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, razumeo sam, gospodine Moore. Zavisno od osobe koja dođe u zonu odgovornosti jedinice, dužna je da se javi najstarijem starešini, i... da objasni po kom zadatku i zbog čega je došla u tu zonu odgovornosti. U principu, to se tako radi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možda se to tako radi. Ali ako se to tako ne uradi, ukoliko... u tu zonu odgovornosti dođe jedan oficir ili više oficira iz pretpostavljene komande i ne predstave se i ne kažu: "Došli smo ovde zbog A,B ili C." - šta onda taj oficir čija je to zona odgovornosti treba da uradi? Kakva je njegova situacija?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Taj oficir - dotična lica, ukoliko nisu ovaj, najavljena, dužan je da ih udalji iz zone odgovornosti. To u principu bi ja tako uradio. Kako će uraditi drugi ovaj, komandanti, to je na njima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali imajući u vidu da su to oficiri iz pretpostavljene komande, zar ne bi bilo moguće da se proverí sa pretpostavljenom komandom zašto su ta lica došla?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Slažem se sa vama gospodine Moore da se i to praktikuje - da se nazove pretpostavljena komanda, mada se takve stvari, ovo što ste vi naveli – primer - izuzetno retko dešavaju. I u tom slučaju pita se: "Zbog čega ste poslali grupu oficira, koji je njihov zadatak? I šta konkretno treba da kontrolišu?". Ako se dobije negativan odgovor iz pretpostavljene komande, takvi se udaljavaju iz zone odgovornosti jedinice. To tako bi moralo da se uradi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ono što nam vi kažete jeste da se prvo proverí sa pretpostavljenom komandom. Oni onda potvrde da li ta jedinica treba da bude tamo ili ne. I ukoliko ta jedinica treba da bude tamo, kao posledica naređenja pretpostavljene komande, onda oni imaju prednost, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Nisam dobro, nisam dobro razumeo, zaista. Nisam vas zaista dobro razumeo ko ima prednost. Nisam dobro razumeo. Ako možete da ponovite pitanje?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, imate pretpostavljenu komandu. Recimo, u ovom slučaju je to Operativna grupa Jug. Operativna grupa Jug je iznad ili ima primat nad 80. motorizovanom brigadom. To je tačno? Vi to znate?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, ja, svakako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da pogledamo onda zonu odgovornosti 80. motorizovane brigade. Pretpostavimo na trenutak da dođe jedna jedinica u zonu odgovornosti 80. motorizovane brigade i da je ta jedinica iz pretpostavljene komande.

Dakle, vi ste nam rekli da ta jedinica iz pretpostavljene komande treba da se obrati komandantu 80. motorizovane brigade ili ko god je u toj funkciji i da kaže: "Mi smo ovde došli iz tog razloga." Vi ste nam to tako rekli. Ono što ja vama kažem jeste, da u slučaju da komandant 80. motorizovane brigade se obrati svom pretpostavljenom komandantu, recimo Mrkšiću, i Mrkšić mu kaže: "Oni su došli iz pretpostavljene komande." Ta jedinica iz pretpostavljene komande onda ima primat u zoni odgovornosti 80. motorizovane brigade, zar ne? Zato što je došla po naređenju pretpostavljene komande? To je tako, zar nije?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa ovde ste vi rekli, izvinite gospodine Moore, dva pojma. Prvo ste me pitali - ako bi došla grupa oficira u zonu odgovornosti brigade kakav bi bio postupak? Sad ste rekli - ako bi došla jedinica. Ipak su to malo... ovaj, različiti pojmovi. Ali je postupak isti. Znači, ako bi došla... mada se to izuzetno retko, zaista se retko događa, znači komandant 80. u konkretnom slučaju, trebao bi da... da pozove komandu Operativne grupe Jug, da pita: "Zbog čega i zašto ste mi uputili tu jedinicu?" Na osnovu toga kakav dobije odgovor - će da postupi. Da li će tu jedinicu, ovaj, prihvatiti u svoj sastav, ako je zaista došla po naređenju, ili će tu jedinicu udaljiti iz zone odgovornosti, ako komandant Operativne grupe Jug kaže: "Ja tu jedinicu nisam vama uputio u vašu zonu odgovornosti." Ne znam da li smo se razumeli, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da. To mi je sada sasvim jasno i mislim da se apsolutno slažemo. Ali hajde da analiziramo sada ovo. Mislim da ste nam vi već rekli da u stvari nije bilo nikakvih indikacija da su evakuisana lica iz bolnice prošla kroz "Ovčaru"? To je tačno, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam u kom... nisam dobro razumeo? Zaista nisam dobro razumeo. Kako... kako su, prošla kroz... ovaj, "Ovčaru" evakuisana lica iz... iz bolnice? Nekako ste mi to... Že... želeo bi da ponovite pitanje, molim vas?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hoću, ponoviću vam. Vi niste dobili nikakve indikacije, niko vas nije obavestio da dolazi bilo ko iz bolnice u zonu za koju je imala odgovornost vaša jedinica, 80. motorizovana brigada? Vi niste dobili nikakav nagoveštaj da će se to desiti, zar ne?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa u ovom, da li u operativnom, ili u ratnom dnevniku piše - da se izvrše pripreme za prihvatanje zarobljenih lica iz bolnice. Jer je napisano da se odrede smene za obezbeđenje. To je, ovaj, to piše ovde... Sad, ako možemo i da tražimo po operativnom ili ratnom dnevniku, a to je ovde napisano. Znači da je očekivan dolazak te grupe zarobljenika iz... iz ovaj, bolnice u Vukovaru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mogu li da vam kažem da iako postoji jedan upis u dnevniku, da to nije konkretno naređenje. To je prosto upozorenje da postoji mogućnost da to može da se desi?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, u operativnom ili u ratnom dnevniku, a u jednom sigurno piše da komandant brigade, o... ovaj, naređuje, može se slobodno reći, naređuje da se izvrše pripreme za prihvatanje zarobljenih lica iz bolnice, u kom smislu treba odrediti smene i obezbeđenje tih lica. To piše. Ja ne znam šta drugo da kažem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A možete li onda da mi objasnite kako to da ste vi u toku vašeg svedočenja pred ovim Sudom rekli sledeće, na pitanje gospodina Vasića.

Pitanje je bilo: "Da li ste vi dobili ikakve podatke o tome da se iko predao u okolini područja bolnice 19. ili 20. novembra? Da li vas je iko o tome obavestio?" A vi ste ovako odgovorili: "Ja se ne sećam da sam išta čuo o predaji, predajama u okolini područja bolnice". Da li sada možete da mi objasnite kako to da ste dali ovakav odgovor u 31. 6. danas? Ove reference koje sam sada dao, odnose se na vreme. Kako je moguće da ste to odgovorili tada, a da sada kažete da je bilo izdato naređenje? Da li možete da objasnite ovu nedoslednost?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim gospodine Moore da ovde nema kontradiktornosti, obzirom da to piše da li u operativnom ili ratnom dnevniku, kad komandant brigade naređuje da se odrede smene i obezbeđenje za prihvat lica koja su zarobljena u... na prostoru bolnice u Vukovaru. E sad, pošto nisam tada bio kod dovođenja ovaj, tih zarobljenika, ja ne mogu da sad govorim o pojedinostima u ovom konkretnom... konkretnom slučaju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, da li vi to kažete da vi zapravo ne znate, ali da to kažete na osnovu dnevnika?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa da, na osnovu dnevnika, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, vi nemate nikakva lična saznanja o tome? Vi samo koristite dnevnik?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Pa... tada nisam bio u komandi, ovaj, gospodine Moore, ovaj, ne znam da li se razumemo? Tada sam otišao na drugi zadatak i nisam mogao biti u... u... kako da vam kažem, ovaj, konkretno u toku - šta se do detalja sve dešavalo. Ali me ovaj dnevnik podseća i ovde lepo piše da je... da je bilo oček... da se očekuje predaja ratnih zarobljenika na području bolnice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je ikada bilo rečeno... pa, verovatno nije, zato što vi nemate nikakva lična saznanja o tome. Hajde da predemo na drugu temu. Da li se vaš otac zove Vlado, V-l-a-d-o?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Da, zove se. Pokojni Vlado.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A selo... ja ću sada da spelujem, radije nego da izgovorim. Ž-l-i-j-e-b. Da li je vaša porodica odatle?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Nije ovaj, Žlijeb, gospodine Moore. Selo je... Ždrijelo se zove. Tačno tako. Tu sam rođen. Ako je to relevantno za ovo današnje svedočenje?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi ikada bili komandant Treće planinske pešadijske brigade?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Nisam planinske nikada bio. Bio sam komandant Treće podrinske lake pešadijske brigade.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A gde ste vi bili u martu 1993. godine?

SVEDOK DANILOVIĆ – ODGOVOR: Gospodine Moore, ja bih vas najljubaznije zamolio da ne iznosim detalje i podatke o mom angažovanju u ratu u Republici Srpskoj, zbog toga što - niti je... skinuta vojna tajna o izdavanju tih podataka. I ja bih vas zaista zamolio ako možete da, ovaj, me ispitujete sve ono što je relevantno za ovaj predmet, zbog čega sam došao da, ovaj... na... na ovo suđenje. A iskren da budem, ne

znam kakvu... u konkretnom slučaju ima ovaj, vezu ovaj predmet sa mojim angažovanjem, ovaj, na ratištu u Republici Srpskoj?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja prigovaram ovakvoj vrsti pitanja koja izlaze iz okvira optužnice i tiču se nečeg sasvim drugog. Mi smo već imali u ovom predmetu ovakvu situaciju kod gospodina Imre Agotića, kada je moj uvaženi kolega Lukić pitao za 1993. godinu i... i odluku Pretresnog veća da ovaj deo nije relevantan i da nije u nikakvoj vezi sa predmetom koji mi ovde sudimo. I reference za to su stranice 21/24 transkripta i 21/25. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Ja bih rekao da je kredibilitet svedoka važno pitanje o kome mora Sud da odluči. Ja želim da ukratko pitam ovog svedoka o nekim stvarima, što bi moglo da ima uticaja na njegov kredibilitet?

SUDIJA PARKER: Uzimajući u obzir koliko je sati gospodine Moore, mislim da ovim moramo da se pozabavimo sutra ujutro, i ukoliko svedok ostane van sudnice sutra ujutro, vi i gospodin Vasić možete da nam iznesete vaše stavove i mi ćemo onda da odlučimo o tome. Da li ste to shvatili, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Jesam, časni Sude. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, izvinite?

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Ja bih zamolio da pitate gospodina Vasića o rasporedu sledećih svedoka, pošto ja imam pripremu i plan za moje svedoke, pa ako sutra više nema svedoka, da znamo šta ćemo da radimo. I šta ima novo s onim svedokom povodom čega ste dali naredbe. Hvala.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, da li mogu i ja da se pridružim ovome što je moj uvaženi kolega, gospodin... ili kako kaže svedok, sudija Borović, rekao? Isto tako, mi ne znamo ni koje svedoke poziva Odbrana Radića i mi bismo bili vrlo zahvalni kada bi nam se to reklo tri dana pre samog izvođenja svedoka. Druga stvar, koja se tiče zabrane iznošenja tajni, a koje su svedoci sada oslobođeni, mi bismo hteli ponovo da razgovaramo sa tim svedocima pre nego što oni počnu da svedoče, kako bismo mogli te razgovore i da prevedemo.

SUDIJA PARKER: Pozabavićemo se odvojeno tim stvarima, ali mislim da to zahteva dosta vremena da bi se rešilo. Najvažnije i najhitnije gospodine Vasiću, sada je pitanje vašeg svedoka za sutra i privođenje kraju vašeg izvođenja dokaza?

ADVOKAT VASIĆ: Upravo tako, časni Sude. Hvala vam. Ja sam i prošli put kada sam se izjašnjavao o ovom pitanju rekao: ovo je naš poslednji svedok koji dolazi dobrovoljno. Imamo dva svedoka koji su pod *subpoenom*. Za jednog... s jednim je preko vikenda pokušavao da razgovara gospodin Domazet. O to... o tome sam mislio sutra da vas on lično izvesti. A drugi svedok je lociran u Beogradu. I možda bi bila dobra ideja da se, ako Sud nađe za... za... za... za shodno, ovaj svedok sasluša video linkom, zajedno sa svedokom Puškarom, za koga bih podneo lekarsku dokumentaciju - u nekom trenutku kada Sud odredi. Moguće i... ako tako smatrate i van... i van ovaj predmeta Odbrane gospodina Mrkšića. Drugih svedoka nakon gospodina Danilovića mi, osim ove dvojice, nemamo. Takođe će Odbrana jednim podneskom predložiti Pretresnom veću da se u spise predmeta kao dokazi uvrste neka dokumenta koja nisu išla kroz svedoke, uz vaše dopuštenje?

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, da li to znači da vi niste u situaciji da izvedete nove svedoke u vašem predmetu?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, kako smo i planirali, mi smo za kraj sam, nakon gospodina Danilovića ostavili samo dva svedoka, koji su pod *subpoenom*... i trećeg svedoka koji je imao srčani napad. Umesto da dođe u Sud, morao je u bolnicu, i za koga je... smo... ćemo tražiti da bude saslušan video linkom, uz lekarsku dokumentaciju - u nekom trenutku kasnije- kada to bude izvodljivo.

SUDIJA PARKER: Svedoci su možda pod sudskim nalogom, *subpoenom*, ali ukoliko oni na to ne odgovore, a Pretresno veće nije uvereno da treba preduzeti neke dalje korake, to onda znači da ti svedoci nisu dostupni, i da ih vi onda nećete pozivati.

ADVOKAT VASIĆ: Ti svedoci u tom slučaju... sa ovim smo jednim uspostavili kontakt. Za njega bi stavili predlog kao i za gospodina Puškara - da bude saslušan preko video linka, za ovog u Beogradu, gospodina Gluščevića. A za ovog drugog svedoka je moj kolega išao u Zagreb, i nije dakle uspeo da ostvari kontakt, sem preko interfona. I mi ne vidimo kako drugačije možemo dovesti tog svedoka ovde ako se ne pokrenu neki drugi autoriteti. Mi nemamo taj autoritet da ga dovedemo. S nama neće ni da razgovara. Ali o tim detaljima bih ja zamolio gospodina Domazeta da sutra vam u pet minuta iznese svoj... svoj izveštaj.

SUDIJA PARKER: Da li ja razumem da u ovom trenutku ne postoji nikakav podnesak, niti je išta pripremljeno za video link?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, informaciju za ovog svedoka iz Beograda, da je lo... da je lociran u Beogradu, nakon što smo prvu informaciju dobili da nije kod kuće, i razgovor s njim je obavljen kasno uveče, sinoć. Što se tiče gospodina Puškara, za njega očekujem da danas dobijem lekarsku dokumentaciju, jer je potrebno izvesno vreme, nakon što je hospitalizovan, da se ista izda. I zamolio bih rok da nam se ostavi dok... do... do... do... da u toku ove nedelje podnesemo Sudu podnesak za video link, koji bi se dakle održao po vašem odobrenju i izvan našeg predmeta, u trenutku kada to bude pogodno za ovu dvojicu svedoka?

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izgleda da vi treba da planirate za idući ponedeljak početak izvođenja dokaza, kao što smo to i naznačili kada smo poslednji put o tome diskutovali?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, znači počinjem u ponedeljak? Napravio sam plan prema tom redosledu. Gospodinu Mooreu sam juče poslao raspored svedoka za sedam dana. I ne samo gospodinu Mooreu, nego na sedam adresa. I svi su dobili raspored mojih svih svedoka. Ne za sedam dana, nego svih svedoka koji će biti po rasporedu svedoci. Tako da mislim da sam imao pravo malopre da intervenišem. Ne želim da se razvlači ovaj sudski postupak. Bar je to stav Odbrane Miroslava Radića. Ukoliko nemaju svedoke, ovi neki naknadni rokovi, po mojoj slobodnoj oceni, ne bi smeli biti prihvaćeni sa bilo koje strane. Jer mi ipak ne možemo sa vizama, sa rasporedom svedoka manipulirati. Imamo velike probleme. I to je glavni razlog. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, izgleda da ste vi već trebali da dobijete spisak svedoka od gospodina Borovića?

TUŽILAC MOORE: Mi svakako znamo koji su to svedoci, ali ne znamo koji je redosled njihovog pozivanja. Druga stvar je...

SUDIJA PARKER: O tome možete da razgovarate sa gospodinom Borovićem.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam na tome. Ali ono što me brine jeste oslobađanje od čuvanja tajne. Koliko ja shvatam, oni su poslani kao zahtev Sudu. To u potpunosti razumem. Ali isto tako su poslani i Odbrani i Tužilaštvu. Mi bismo hteli da razgovaramo sa tim svedocima. To smo i pokušali da uradimo. Pretresno veće zna da sam ja odlazio u Beograd. Ali bio sam onemogućen u pokušaju. Želeo bih molim vas da se odredi neki metod koji bi mi omogućio razgovor sa njima, zato što ne bih želeo da trošim vreme Pretresnog veća. To je taj problem koji mi imamo.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, ja mislim da vi nećete da razvlačite naše vreme zbog toga da li ste imali mogućnosti da razgovarate sa svedocima ili niste. To je nešto što bi trebali gospodin Borović i vi međusobno da rešite – da pogledate *waiverse*, ako je to ono što vi želite?

TUŽILAC MOORE: Daćemo sve od sebe. Hvala vam puno.

SUDIJA PARKER: Da. Sada moramo da prekinemo sa radom. Nastavićemo sutra u 9.00 časova.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, da li mogu da kažem jednu stvar? Izvinjavam se, ona nema veze sa mnom i ja znam da je časni Sud razdražljiv, ali imam jedno pitanje. U ponedeljak je jevrejski praznik. Mi smo se nadali da će gospodin Weiner voditi predmet u slučaju gospodina Radića. Njemu će biti teško da dođe u ponedeljak, pa molimo u njegovo ime da Pretresno veće ne zaseda u ponedeljak? Njegova religija, to je praznik Yom Kippur, stvara mu problem da dođe na suđenje taj dan.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, mi smo pre nekog vremena odredili vremenski raspored. Predloženo je da se krene u ponedeljak, i tada nije bilo nikakvih problema u vezi toga. Dakle, to je u sledeći ponedeljak. Ja mogu samo da sugerišem da u ponedeljak bude prisutan neki drugi advokat.

TUŽILAC MOORE: Da li bi časni Sud mogao onda da razmotri da zasedamo u petak, ako već tako stvari stoje?

SUDIJA PARKER: To onda nameće obaveze gospodinu Boroviću. Suviše je kratak rok da bi se pomerilo za još jedan dan ranije. Ne želim da budem nekorektan i da mu nametnem takvu obavezu.

TUŽILAC MOORE: Ja ću da razgovaram sa gospodinom Borovićem posle o tome. Mnogo vam hvala.

SUDIJA PARKER: Sudije jesu ovde, ali moramo da pokušamo da budemo jednaki prema obe strane.

Fond za humanitarno pravo

